

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

**Πολιτική Πρόταση
για μια Προοδευτική Διέξοδο
Από την Κρίση**

*Με την οικονομία ζωντανή
Και την κοινωνία όρθια*

<u>1. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΥΣΗ.</u>	5
A) ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΡΙΣΗΣ	5
B) Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	6
Γ) ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ	6
<u>2. Η ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗ ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ</u>	7
A) Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ	7
B) Η ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΧΡΕΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ ΑΠΑΙΤΕΙ ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ	7
Γ) Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΟΠΙΟΝΣΗ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΟΡΑΜΑ ΣΕ ΑΜΕΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ	8
Δ) Η ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΣΕ ΕΠΕΙΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ	8
<u>3. ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ</u>	9
A) Η ΣΥΜΦΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΧΩΡΙΑ ΚΡΙΣΗ	9
B) Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ	9
Γ) Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ	10
Δ) Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ	11
Ε) Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗΣ	11
<u>4. Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΞΟΔΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ</u>	12
A) Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΝΑ ΔΑΝΕΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΣ	12
B) ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΟ	12
Γ) ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΗ ΒΙΩΣΙΜΟ	13
<u>5. ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ</u>	14
A) Ο ΕΝΣΤΕΡΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΥ	14
B) Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΗΜΟ	15
Γ) ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ «ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗΣ» ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ	15
Δ) ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΠΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ	16
Ε) Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ	16
<u>6. ΤΡΕΙΣ ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΕΞΟΔΟΥ</u>	17
A) Η ΑΠΑΡΕΓΚΛΙΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ (ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΝΔ)	17
B) Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ Η ΔΗΘΕΝ «ΜΑΓΙΚΗ» ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ (ΣΥΡΙΖΑ - ΚΚΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΣΚΟΠΙΑ ΟΙ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ»)	17
Γ) Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΡΘΙΑ ΜΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ (ΔΗΜ.ΑΡ)	17

7. ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

18

Α) Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΣΤΟ ΕΥΡΩ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΠΟΥ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	18
Β) Η ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΟΥ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ Η ΤΡΟΙΚΑ	18
Γ) Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΡΘΙΑ	19
Δ) ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝ ΠΛΑΙΣΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ, Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΛΛΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ	19

8. ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΟ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ.

21

Α) ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ,	22
Ι) ΈΣΟΔΑ	23
ΙΙ) ΔΑΠΑΝΕΣ	27
Β) ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΑΡΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ	30
Γ) ΆΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ, ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ	36
Δ) ΔΗΨΗ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΦΕΝΟΣ ΩΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΦΕΤΕΡΟΥ ΩΣ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΝΑΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	39
Ι) ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ , ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ	39
ΙΙ) ΥΓΕΙΑ	40
ΙΙΙ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΜΕ ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ, ΠΑΝΤΟΥ	42
Ε) ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΩΝ, ΡΙΖΙΚΗ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	44

9. Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΟΡΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

47

10. ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

54

Α) Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΣΕΩΝ	54
Β) Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΕΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΩΝ	55
Γ) ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ Η ΧΩΡΑ	56
Δ) Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΣΕ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΚΟΙΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	57

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

58

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η χώρα διανύει την κρισιμότερη περίοδο μετά τη μεταπολίτευση. Δεν πρέπει να ζήσει σε καθεστώς χρεοκρατίας, ούτε όμως να υποπέσει σε κατάσταση χρεοκοπίας.

Η πολιτική ζωή του τόπου τείνει να εγκλωβιστεί σε ένα δίπολο: Αφενός την πολιτική της απαρέγκλιτης εφαρμογής του μνημονίου και του «ναι σε όλα» έναντι της τρόικα, με προσχηματικές επικοινωνιακού χαρακτήρα «διαπραγματεύσεις». Αφετέρου την πρόταση της μονομερούς καταγγελίας της σύμβασης χρηματοδότησης και του «όχι σε όλα», που αντικειμενικά «κλείνει το μάτι» στην προοπτική της δραχμής.

Ο εγκλωβισμός σε αυτό το δίπολο είναι αδιέξοδος. Η πολιτική πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι η τρίτη λύση, που υπερβαίνει τα αδιέξοδα των δύο προαναφερόμενων.

Η πρόταση λαμβάνει υπόψη τις δεσμεύσεις που προκύπτουν από το συμφωνηθέν πλαίσιο με τους εταίρους και τους άλλους δανειστές, αλλά δεν περιορίζεται εντός αυτού. Διατυπώνει μια διαφορετική πολιτική αντιμετώπισης της κρίσης. Ανοίγει νέους δρόμους δημιουργικής υπέρβασης και φυγής προς τα μπρος. Επικεντρώνει σε άμεσες λύσεις που μπορούν να διεκδικηθούν στο πεδίο της εφαρμοσμένης πολιτικής. Δείχνει τον δρόμο της ενεργούς παρέμβασης στη ροή των πραγμάτων για την αλλαγή της πορείας τους προς προοδευτική κατεύθυνση.

Η πολιτική πρόταση ότι αφορά το προγραμματικό σκέλος περιλαμβάνει τις κύριες πτυχές, οι οποίες εξειδικεύονται στο εκλογικό πρόγραμμα που θα δημοσιοποιηθεί μετά την προκήρυξη των εκλογών. Το εκλογικό πρόγραμμα θα παρουσιάζει αναλυτικά ανά τομέα τις θέσεις της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Ο βασικός στόχος που διαπνέει την πρόταση πολιτικής διεξόδου που καταθέτει η Δημοκρατική Αριστερά είναι η ανάταξη της χώρας και η δημοσιονομική της προσαρμογή με την οικονομία ζωντανή και την κοινωνία όρθια.

Αυτός ο πολιτικός στόχος μπορεί να υπηρετηθεί μόνο μέσα από άλλες πολιτικές που θα ανατρέψουν τη σημερινή άδικη κατανομή των βαρών προσαρμογής, θα συγκροτήσουν ένα ενιαίο πλέγμα αντιμετώπισης των παθογενειών χωρίς αποδόμηση των δημόσιων δομών και του κοινωνικού κράτους και θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις μιας αναπτυξιακής πορείας με σεβασμό των εργασιακών δικαιωμάτων. Η εφαρμογή τέτοιων πολιτικών κάνει αναγκαία τη διεκδίκηση συγκεκριμένων τροποποιήσεων στο συμφωνηθέν πλαίσιο με τους εταίρους.

Η ισχυροποίηση αυτής της πρότασης της Δημοκρατικής Αριστεράς μέσα από την εκλογική διαδικασία, θα ανοίξει νέες προοπτικές στο μετεκλογικό τοπίο και θα δημιουργήσει δυνατότητες για αλλαγή των εφαρμοζόμενων πολιτικών δημοσιονομικής προσαρμογής.

Η Κεντρική Επιτροπή της Δημοκρατικής Αριστεράς

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΡΘΙΑ

1. Η διεθνής κρίση και η πολιτική διακύβευση.

α) Οι αιτίες της παγκόσμιας κρίσης

Η εποχή μας εμπεριέχει τεράστιες δυνατότητες για την καλύτερευση της ζωής του ανθρώπου και, ταυτόχρονα τεράστιους κινδύνους. Η συνεχιζόμενη διεθνής κρίση καταδεικνύει ότι η μετατροπή της παγκοσμιοποίησης σε διαδικασία παγκόσμιας απορρύθμισης είναι αδιέξοδη, καταστροφική και επικίνδυνη. Αν δεν υπάρξουν άλλες πολιτικές, οι δυνατότητες θα μείνουν αναξιοποίητες και οι κίνδυνοι θα γίνουν πραγματικότητα με εφιαλτικές διαστάσεις.

Η αποδέσμευση των χρηματαγορών, των μεγάλων τραπεζών και των πολυεθνικών από κάθε δυνατότητα πολιτικής ρύθμισης και εποπτείας, έδωσε στο σύμπλεγμα αυτό τεράστια δύναμη. Συγκεντρώνοντας πλούτο, μετέτρεψε τα κράτη σε όμηρο των συμφερόντων του και επέβαλε περιοριστικές πολιτικές, όχι μόνο στην οικονομία αλλά και στη δημοκρατία. Ταυτόχρονα, τα κράτη επιχειρώντας να προάγουν την ανταγωνιστικότητα και να εξασφαλίσουν την εύνοια των αγορών ώστε να έχουν πρόσβαση σε πιστώσεις, επιδόθηκαν σε έναν άνευ προηγουμένου φορολογικό και μισθολογικό μειοδοτικό ανταγωνισμό, καταλήγοντας να λειτουργούν ως μηχανισμός μεταφοράς πλούτου από την κοινωνία στις αγορές.

Η πρωτοφανής ένταση στην εκμετάλλευση της εργασίας, η αποδιάρθρωση του κοινωνικού κράτους, η περιστολή δημοκρατικών δικαιωμάτων, η επεκτεινόμενη φτώχεια, ακόμα και εντός των αναπτυγμένων χωρών, και η γενική οικολογική υποβάθμιση, είναι οι βαρύτερες συνέπειες της πολύπλευρης κρίσης που προκαλεί η κυριαρχία της οικονομικής ελίτ και της αγοραίας λογικής στο σύνολο της κοινωνικής και πολιτικής ζωής, υπό το πολιτικό πλαίσιο που εγκαθίδρυσε ο νεοφιλελευθερισμός.

Η κίνηση της οικονομίας με τη λογική του μέγιστου δυνατού κέρδους οδήγησε σε τεράστια ανάπτυξη των χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Οι φούσκες, όπως ήταν φυσικό, έσκασαν και χρειάστηκε η παρέμβαση των κρατών, τα οποία ανέλαβαν το κόστος σωτηρίας των χρεοκοπημένων τραπεζών. Τώρα προωθούνται πολιτικές λιτότητας για να αντιμετωπιστεί η κρίση χρέους των κρατών, τα οποία μάλιστα δέχονται την επίθεση των ευνοημένων αγορών.

Ταυτόχρονα, στις διεθνείς οικονομικές σχέσεις μια νέα αντίφαση αναδύεται και είναι η μετατροπή της παγκοσμιοποίησης, με τη μορφή που προωθείται, σε διαδικασία μεταφοράς της παραγωγής και άρα της παραγωγής αξίας και της οικονομικής δύναμης, στον ασιατικό πόλο του καπιταλιστικού συστήματος, γεγονός που υπονομεύει τις κοινωνικές κατακτήσεις του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου.

β) Η πολιτική διακύβευση της παγκοσμιοποίησης και ο ρόλος της Ευρώπης

Οι αντιφάσεις που παρουσιάστηκαν στη διαδικασία παγκοσμιοποίησης μπορούν να ξεπεραστούν μόνο με την υπέρβαση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου και τη νέα ρύθμιση των διεθνών οικονομικών σχέσεων, ώστε να υπάρξει διεύρυνση της δημοκρατίας και εφαρμογή πολιτικών αειφόρου ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης.

Σε έναν κόσμο, όπου τα μοντέλα ανάπτυξης ανταγωνίζονται σκληρά, η Ευρώπη οφείλει να αρθρώσει μια πρόταση για το μέλλον του κόσμου, η οποία θα υπερβαίνει τα αδιέξοδα της στρατηγικής που εφαρμόστηκε υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ και θα πραγματώνει την δημοκρατική πολιτική διακυβέρνηση της παγκοσμιοποίησης.

Σήμερα, καθίσταται αναγκαία η εφαρμογή πολιτικών σε διεθνή κλίμακα, που:

- ✓ Θα καθιερώσουν μια ανάστροφη πορεία μεγάλων ρυθμίσεων ελέγχου των αγορών και των ροών κεφαλαίου, εμπορευμάτων, εργασίας, ώστε να υπάρξουν οικονομικά μέσα πίεσης για την ενίσχυση των κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων στις αναδυόμενες οικονομίες και τη σύγκλιση σε διεθνές επίπεδο.
- ✓ Θα ενισχύσουν την ενεργό ζήτηση εντός των κρατών ή και των περιφερειακών οικονομικών ολοκληρώσεων και θα συνδέσουν την απελευθέρωση του παγκόσμιου εμπορίου με βελτιώσεις στους κοινωνικούς όρους παραγωγής.
- ✓ Θα αχρηστεύσουν τη φορολογική μειοδοσία μεταξύ χωρών για την προσέλκυση επενδύσεων και θα καταργήσουν τους φορολογικούς παραδείσους.
- ✓ Θα φορολογήσουν τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές μειώνοντας τις κερδοσκοπικές κινήσεις και αποφέροντας πόρους για τη διεθνή ανάπτυξη.
- ✓ Θα αποκαθλώσουν τη μονοκρατορία του δολαρίου θεσμοθετώντας μια παγκόσμια νομισματική μονάδα που θα απέτρεπε τους νομισματικούς ανταγωνισμούς.

Αυτή η πολιτική με οικουμενικό ορίζοντα και προοπτική αειφόρου συνεργατικής ανάπτυξης πρέπει να διεκδικείται σε επίπεδο διεθνών οικονομικών σχέσεων.

γ) Οι αλλαγές στους διεθνείς πολιτικούς και οικονομικούς θεσμούς

Η προώθηση τέτοιων αλλαγών, που ευνοούν τη δημοκρατική εμβάθυνση σε παγκόσμιο επίπεδο, συνδέεται με τον εκδημοκρατισμό των διεθνών σχέσεων και τις μεταρρυθμίσεις στους διεθνείς θεσμούς ώστε να αποκτήσουν πραγματικά πολυμερή και δημοκρατικό χαρακτήρα. Στην κορυφή των διεθνών θεσμών οφείλει να βρίσκεται ο εκδημοκρατισμένος ΟΗΕ, με δυνατότητα να αναλαμβάνει δυναμικές πρωτοβουλίες για επίλυση όλων των διαφορών με ειρηνικά μέσα. Υπό την εποπτεία του ΟΗΕ πρέπει να τεθούν θεσμοί, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), η Παγκόσμια Τράπεζα (ΠΤ) και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ), ώστε να διαδραματίσουν έναν νέο πολιτικό ρόλο.

2. Η αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αντιμετώπιση της κρίσης και οι αναγκαίες αλλαγές στη δομή και στις πολιτικές της

α) Η απάντηση που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συντηρητική και αναποτελεσματική

Οι εξελίξεις στον κόσμο επιτάσσουν την παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένα ανασχεδιασμό των διεθνών σχέσεων. Αντί αυτού οι σκληρές συντηρητικές πολιτικές που ασκούνται με κέντρο το γερμανογαλλικό άξονα μετατρέπουν την Ένωση σε παράγοντα όξυνσης της κρίσης.

Η ευρωζώνη βρίσκεται στο επίκεντρο της κρίσης, αφενός διότι χώρες - μέλη της, με πρώτη την Ελλάδα, βρέθηκαν υπερχρεωμένες ως αποτέλεσμα και της άνισης ανάπτυξης στο εσωτερικό της και αφετέρου, διότι δε διέθετε τις δομές αλλά και την πολιτική βούληση για λύσεις μείζονος εμβέλειας που θα αντιμετώπιζαν συνολικά την κρίση.

Η ευρωπαϊκή ενοποίηση συντελείται σήμερα, σχεδόν αποκλειστικά, υπό την ασφυκτική ηγεμονία του γαλλογερμανικού άξονα, με τον –αναγκαίο, κατά τα άλλα- δημοσιονομικό συντονισμό, ενώ καθιερώθηκε θεσμικά ο «χρυσός κανόνας» του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, αγνοώντας τις παραμέτρους της ανάπτυξης αλλά και της δημοκρατίας στη λήψη των αποφάσεων στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β) Η υπέρβαση της κρίσης χρέους στην Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί άλλα μέτρα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Η κρίση του ευρώ επιβάλλει μια συνολική λύση με ενιαία οικονομική διακυβέρνηση και στόχο την κοινωνική, αλληλέγγυα, αειφόρο ανάπτυξη για όλες τις χώρες.

Μια τέτοια λύση αντιμετώπισης της κρίσης θα πρέπει να περιλαμβάνει :

- ✓ Την ουσιαστική ενεργοποίηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με λελογισμένη ποσοτική χαλάρωση στη ροή του χρήματος και με ανάληψη τουλάχιστον του 60% του χρέους των κρατών της ευρωζώνης, το οποίο τα κράτη θα αποπληρώνουν σε βάθος χρόνου και με χαμηλό επιτόκιο.
- ✓ Την ενίσχυση με τα αναγκαία κεφάλαια του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας.
- ✓ Τη δανειοδότηση των κρατών απευθείας από την ΕΚΤ με χαμηλό επιτόκιο, χωρίς τον ενδιάμεσο ρόλο των τραπεζών.
- ✓ Την ενεργοποίηση ενός ρυθμιστικού θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία των αγορών και των οίκων αξιολόγησης και τη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.
- ✓ Την έκδοση ευρωομόλογου για τη χρηματοδότηση ενός σχεδίου επενδύσεων στις υποδομές, στις νέες τεχνολογίες και στην οικοανάπτυξη, με μεγαλύτερη ενεργοποίηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.
- ✓ Την αντικατάσταση της περιοριστικής οικονομικής πολιτικής, με μια πολιτική που θα ενθαρρύνει την αειφόρο ανάπτυξη και την απασχόληση.

γ) Η πολιτική ενοποίηση μετατρέπεται από όραμα σε άμεση πολιτική ανάγκη

Η κρίση ανέδειξε την ανάγκη να υπάρξουν πολιτικές σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα επηρεάσουν τις εξελίξεις στην οικονομία υπό το πρίσμα των αναπτυξιακών και κοινωνικών προτεραιοτήτων, θα άρουν τη διαφορά ανάπτυξης Βορρά και Νότου και θα οδηγήσουν σε σύγκλιση το ευρωπαϊκό βιοτικό επίπεδο. Επίσης και σε άλλους τομείς όπως η ασφάλεια, η εξωτερική πολιτική, η ενέργεια, η μετανάστευση, το περιβάλλον, γίνεται καταφανής η ανάγκη να αναβαθμιστούν ποιοτικά οι κοινές πολιτικές και να αποκτήσουν αποφασιστική επίδραση στα δρώμενα.

Για να προωθηθούν τέτοιες πολιτικές είναι αναγκαίος πρωτίστως ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών. Για να μην είναι όμως ο οικονομικός συντονισμός και γενικότερα η διαμόρφωση των κοινών πολιτικών μια επιβολή ενός υπερδιευθυντηρίου- υπό την καθοδήγηση του γερμανογαλλικού άξονα - χρειάζεται μια Ε.Ε. πολιτικά ενοποιημένη σε βηματισμό προς ομοσπονδοποίηση.

Η πολιτική ενοποίηση θα πρέπει να διασφαλίζει την ισότιμη σχέση των εταίρων, τη σύμφυση των δημοκρατικών διαδικασιών του Ενωσιακού και κρατικού επιπέδου, τον κοινοβουλευτικό έλεγχο στις αποφάσεις των ευρωπαϊκών οργάνων και τον αποφασιστικό ρόλο του Ευρωκοινοβουλίου.

Η καρδιά αυτής της Ευρώπης θα κτυπά δημοκρατικά και αλληλέγγυα και όχι γερμανικά. Σε αυτή την Ευρώπη η Ευρωπαϊκή Γερμανία θα έχει το ειδικό βάρος που προκύπτει από την πληθυσμιακή και οικονομική δύναμή της εντός του πλαισίου της ευρωπαϊκής συνανάπτυξης. Σε αυτή την ενωμένη Ευρώπη θα δημιουργείται η συνείδηση του ευρωπαϊκού συνανήκειν, θα λειτουργήσουν νέες μορφές υπερκρατικής δημοκρατίας και οι ηγεμονικοί κρατικοί ρόλοι θα έχουν αντικατασταθεί από την ομοσπονδιακή συγκρότηση. Αυτή είναι η μόνη δημοκρατική λύση και αυτός είναι ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί ο σοβαρός κίνδυνος αποσταθεροποίησης της Ευρώπης.

δ) Η αλλαγή πολιτικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναδεικνύεται σε επείγον ζήτημα

Η κρίση ανέδειξε την ανάγκη για αλλαγή των πολιτικών ώστε η Ε.Ε. να γίνει κοινωνικά ισχυρή, πρωταγωνίστρια της αειφόρου ανάπτυξης και των αναβαθμισμένων κοινών αγαθών, παράγοντας ειρήνης και ισόρροπης ανάπτυξης στον κόσμο.

Η Δημοκρατική Αριστερά αγωνίζεται για την αναίρεση των συντηρητικών πολιτικών και την προώθηση μιας ανάστροφης διαδικασίας προς την δημοκρατική εμβάθυνση της Ευρώπης με την πολιτική, οικονομική και κοινωνική έννοια. Υποστηρίζει τη δημιουργία πανευρωπαϊκών συσπειρώσεων και δικτύσεων για συγκεκριμένα ζητήματα όπως η προστασία της εργασίας και η αντιμετώπιση της ανεργίας. Επιδιώκει τη γενικότερη συμπαράταξη φορέων της ευρωπαϊκής δημοκρατικής αριστεράς, της πολιτικής οικολογίας και της αριστερής σοσιαλδημοκρατίας με στόχο την διαμόρφωση ενός νέου συμφώνου ανάπτυξης, απασχόλησης, αναβάθμισης των συλλογικών αγαθών και κοινωνικής προστασίας.

3. Οι αιτίες της ελληνικής κρίσης

α) Η σύμπτωση της παγκόσμιας με την εγχώρια κρίση

Η παγκόσμια οικονομική κρίση είναι κρίση νεοφιλελευθερισμού και ασυδοσίας του χρηματοοικονομικού τομέα. Η κρίση στην Ελλάδα έχει κυρίως εγχώριες δομικές αιτίες, οι οποίες συνδέονται με τις παθογένειες του κοινωνικοοικονομικού μοντέλου και της πολιτικής διακυβέρνησης της χώρας. Βεβαίως επιδεινώθηκε από τη λανθασμένη πολιτική απάντηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σύμπτωση με την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση. Όμως η αλληλεπίδραση παραγόντων δεν αναιρεί τη διαφορετικότητα κάθε επιπέδου. Η ελληνική κρίση αποτυπώνει την πλήρη αποτυχία του μοντέλου ανάπτυξης και του συστήματος διαχείρισης, είναι πολυδιάστατη και αποτυπώνεται στον πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό τομέα.

β) Η πολιτική διάσταση της κρίσης

Στον πυρήνα της ελληνικής κρίσης βρίσκεται το πολιτικό σύστημα, που, με κύρια ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, δημιούργησε το πελατειακό κράτος και, σε συνέργεια με την επιχειρηματική ελίτ, διαμόρφωσε την κρατικοδίαιτη ανάπτυξη, οικειοποιήθηκε τη δημόσια διοίκηση και οδήγησε τη χώρα στο τέλμα της διαφθοράς. Η διακυβέρνηση της Ν.Δ. την πενταετία 2004-2009 παρόξυνε την κατάσταση με ανεύθυνη πολιτική διαχείριση και έξαρση των φαινομένων ιδιοποίησης του δημοσίου πλούτου.

Η πρόσβαση της χώρας σε φτηνό δανεισμό και σε κοινοτικές ενισχύσεις δημιούργησε «ευκαιρίες». Η διαπλοκή έλαβε μεγάλες διαστάσεις και έγινε αποδεκτή σχεδόν ως φυσικό επακόλουθο της επίπλαστης ανάπτυξης. Μεγάλα έργα, φαρμακευτικές δαπάνες και κάθε λογής προμήθεια υλικών για το κράτος υποτάσσονταν σε αυτές τις πρακτικές. Η θεσμική αδυναμία του δημοσίου, συνεπικουρούμενη από την έλλειψη πολιτικής βούλησης κατέστησαν το πρόβλημα σημαντικό αίτιο της οικονομικής κρίσης.

Ο δικομματισμός λειτούργησε ως μηχανισμός πελατειακής εκπροσώπησης των συμφερόντων διάφορων ομάδων στο κράτος. Η ενσωμάτωση αυτή είχε χαρακτήρα διευθέτησης αποσπασματικών αιτημάτων, απαλλαγμένων από κάθε ένταξή τους σε ένα ευρύτερο στρατηγικό σχέδιο για τη χώρα. Έτσι, το κράτος μετατρεπόμενο σε ένα κατακερματισμένο θεσμικό συνονθύλευμα, κατέστη ανέικο να παράγει σοβαρές και αυτόνομες διοικητικές και τεχνοκρατικές δομές, να σχεδιάσει στρατηγικές επιλογές και να τις υλοποιήσει.

Πέραν των φαινομένων διαπλοκής, η διαφθορά διαχύθηκε σε πολλαπλά επίπεδα με σαφείς αρνητικές συνέπειες στην οικονομία και στην κοινωνική συγκρότηση.

Ο δημόσιος λόγος, έντονα πολωτικός και μαξιμαλιστικός, μετατράπηκε συχνά σε υποκριτική ρητορεία. Στο όνομα των μεγάλων συλλογικών προσδοκιών αναπτύχθηκαν διάχυτες συντεχνιακές και εγωιστικές συμπεριφορές και αναπαράχθηκε ένα ηλικιακό status quo. Έτσι, διαμορφώθηκαν στρώματα που συγκέντρωσαν αυξημένη δυνατότητα παρέμβασης στη δημόσια σφαίρα και απολάμβαναν σημαντικό μερίδιο του κοινωνικού πλούτου, δυσανάλογο με την προσφορά τους, μεταφέροντας βάρη στις μελλοντικές γενιές.

Το συνδικαλιστικό κίνημα αναπτύχθηκε στρεβλά, με κύριο πεδίο το δημόσιο τομέα και μετατράπηκε σε εκφραστή των προστατευμένων ομάδων, γεγονός που το απομάκρυνε από τις πλατιές μάζες του κόσμου της εργασίας στον ιδιωτικό τομέα. Τα αιτήματα στον δημόσιο τομέα αρκετές φορές αποκόπηκαν από τις υλικές δυνατότητες της χώρας.

Η δημόσια διοίκηση καθυποτάχθηκε στον κομματισμό. Το αίτημα για εκδημοκρατισμό απαντήθηκε με τρόπο που οδήγησε στην αναποτελεσματικότητα και στη σπατάλη πόρων.

γ) Η οικονομική διάσταση της κρίσης

Αυτά τα χαρακτηριστικά του πολιτικού συστήματος καθόρισαν σε αποφασιστικό βαθμό τη μορφή της οικονομίας μέσω αρνητικών επιδράσεων, όπως:

- ✓ Η απόλυτα αντιπαραγωγική αξιοποίηση σημαντικών κοινοτικών μεταβιβάσεων και η ιδιοποίηση του δημόσιου χρήματος.
- ✓ Η υποτίμηση τομέων στρατηγικής σημασίας, όπως η έρευνα και η καινοτομία.
- ✓ Η αποδοχή του φαινομένου της φοροδιαφυγής, η παθογένεια του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και το αναξιόπιστο φορολογικό σύστημα της θεσμοποιημένης αδικίας.
- ✓ Η ανοχή έναντι των καρτέλ της αγοράς και της ασύδοτης κερδοσκοπίας.
- ✓ Η ανορθολογική κατανομή πόρων σε μη ανταγωνιστικούς τομείς και η στρέβλωση της επιχειρηματικότητας μέσω της εξάρτησής της από την κρατική χρηματοδότηση.
- ✓ Ο άδηλος πλουτισμός, που ενίσχυσε τις υπερβολές του καταναλωτικού μοντέλου.
- ✓ Η ανάπτυξη της γραφειοκρατίας.

Έτσι, η ελληνική παραγωγή δομήθηκε με στόχο την ικανοποίηση των αναγκών της εσωτερικής ζήτησης, η οποία στηριζόταν στον υπέρμετρο κρατικό δανεισμό και επικεντρώθηκε σε μη διεθνώς εμπορεύσιμα προϊόντα και υπηρεσίες. Επίσης, η παραγωγή εμπορεύσιμων αγαθών επιβαρύνθηκε από την αύξηση του τιμήματος των υπηρεσιών που ευνοούνται από προστατευτικές ρυθμίσεις καθώς επίσης και από το κόστος που επιφέρουν στις επιχειρήσεις η γραφειοκρατία και η διαφθορά του δημοσίου. Έτσι, υπήρξε στρέβλωση της παραγωγής και αποδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

δ) Η κοινωνική διάσταση της κρίσης

Αυτό το μοντέλο ανάπτυξης δημιούργησε έξαρση του ατομικισμού και αποδέσμευση του ατομικού συμφέροντος από την έννοια του γενικού συμφέροντος.

Η ατροφική κοινωνία των πολιτών, που ποτέ δεν μπόρεσε να συγκροτηθεί επαρκώς και να παρέμβει συστηματικά στην εξέλιξη των πραγμάτων, υποκαταστάθηκε από επιμέρους συμφέροντα. Συμφέροντα επιχειρηματικών ομάδων, συντεχνιών και ομάδων πίεσης τέθηκαν σε προτεραιότητα έναντι του συλλογικού συμφέροντος.

Αυτό οδήγησε στην καθιέρωση νοοτροπιών συστηματικής ιδιοποίησης του δημόσιου χώρου, απαξίωσε και αποδυνάμωσε έννοιες, όπως επιχειρηματικότητα, λαϊκό συμφέρον και ταξική διεκδίκηση.

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, υπήρξε:

- ✓ Η διάχυση ενός κλίματος ανοχής ή και επιβράβευσης του άνομου πλούτου.
- ✓ Η καθιέρωση νοοτροπίας χαμηλής απόδοσης στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.
- ✓ Η δημιουργία τεράστιων ανισοτήτων και μεταξύ ομάδων εργαζομένων καθώς και η διατήρηση υψηλών ποσοστών του πληθυσμού κάτω από τα όρια της φτώχειας.
- ✓ Η διαμόρφωση ενός κατακερματισμένου μοντέλου κοινωνικής προστασίας με μεγάλες ανισότητες και αδικίες μεταξύ διαφόρων κατηγοριών δικαιούχων.
- ✓ Η αξιοποίηση των κοινωνικών πόρων με τρόπο πελατειακό και με έντονα φαινόμενα παράνομης ιδιοποίησης των δημόσιων πόρων.

Έτσι, παρά το ότι οι κοινωνικές δαπάνες, ως ποσοστό του ΑΕΠ της χώρας, κυμαίνονταν στο μέσο όρο των 15 πρώτων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντούτοις είχαν χαμηλή αποτελεσματικότητα και άδικη κατανομή λόγω πελατειακών σχέσεων. Επιπλέον, η στήριξη της κοινωνικής πολιτικής σε δανειακούς πόρους και επιδοτήσεις οδήγησε σε κρίση βιωσιμότητας αυτών των πολιτικών.

ε) Η δημιουργία πλαισίου οικονομικής κατάρρευσης

Η πολύπλευρη ελληνική κρίση, κρίση του αναπτυξιακού προτύπου και της πολιτικής διαχείρισης, εκφράστηκε με μείωση της ανταγωνιστικότητας, δημοσιονομικό έλλειμμα, δημόσιο χρέος και τελικά με κρίση δανεισμού, γεγονός που δημιούργησε τον άμεσο κίνδυνο χρεοκοπίας και κοινωνικής κατάρρευσης.

Η αναγνώριση των αιτιών της κρίσης, ο συνυπολογισμός των χαρακτηριστικών της και η χάραξη μιας νέας πολιτικής έγινε αδήριτη ανάγκη. Αντί αυτού, το πολιτικό σύστημα συνέχισε αμέριμνο να κάνει αυτό που ήξερε καλά, δηλαδή να παραπέμπει την αντιμετώπιση των προβλημάτων στο μέλλον και να διαχειρίζεται πελατειακά την εξουσία και τους πόρους.

4. Ο κίνδυνος της χρεοκοπίας και το αδιέξοδο των πολιτικών των μνημονίων

α) Η απώλεια της δυνατότητας της χώρας να δανείζεται από τις αγορές

Η Ελλάδα το 2009 βρέθηκε με εκτροχιασμένα τα δημόσια οικονομικά, αφού η κυβέρνηση της Ν.Δ. για 5,5 χρόνια αντί να αντιμετωπίσει το μεγάλο έλλειμμα και το υψηλό χρέος διόγκωσε τις δημόσιες δαπάνες, εκτίναξε το έλλειμμα και προκάλεσε μεγαλύτερη αύξηση του χρέους.

Το ΠΑΣΟΚ, στη συνέχεια, κινήθηκε με μια λογική εντυπώσεων και με την αυταπάτη ότι μιλώντας «ειλικρινά» στις αγορές θα τις εξευμένιζε. Πλειοδότησε στην αποκάλυψη των παθογενειών και στράφηκε στο μακροχρόνιο δανεισμό αντί να επεκτείνει το βραχυχρόνιο.

Το κόστος δανεισμού τελικά έγινε απαγορευτικό. Η ανεύρεση χρηματοδοτικών πόρων για την κάλυψη των τοκοχρεολυσίων και των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού ήταν απαραίτητη, άλλως μια στάση πληρωμών θα οδηγούσε σε κατάρρευση την οικονομία και σε πλήρη κοινωνική αποδόμηση, η δε δημοσιονομική περιστολή θα ήταν βαθύτατη.

β) Το πρώτο μνημόνιο οικονομικά αναποτελεσματικό και κοινωνικά άδικο

Ο διακανονισμός του χρέους με τη συμβολή των εταίρων μας στην ευρωζώνη ήταν η μόνη λύση, όμως το περιεχόμενο και το τελικό αποτέλεσμα δεν έπρεπε να εξουθενώνει την οικονομία και την κοινωνία. Υπό αυτό το πρίσμα, η προσφυγή στο ΔΝΤ ήταν λάθος, αφού η παρέμβασή του πάντα συνοδεύεται από σκληρά αντικοινωνικά μέτρα.

Το Μνημόνιο είχε στον πυρήνα του μια πολιτική οικονομικά αναποτελεσματική και κοινωνικά άδικη, αφού:

- ✓ Οι παραδοχές του δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα της χώρας, ενώ περιείχε εξωπραγματικούς στόχους, όπως η εκτίμηση ότι ήταν βιώσιμο το χρέος χωρίς αναδιάρθρωση και ότι υπήρχε η δυνατότητα επιστροφής της Ελλάδας στις αγορές το 2012.
- ✓ Οι κεντρικές επιλογές του εγκλώβιζαν τη χώρα στη λογική της λιτότητας, που, σε συνδυασμό με την περικοπή των δημόσιων επενδύσεων και την αναμενόμενη επενδυτική άπνοια του ιδιωτικού τομέα, οδηγούσαν στο φαύλο κύκλο της ύφεσης και της λήψης νέων επώδυνων κοινωνικά μέτρων.
- ✓ Οι στοχεύσεις του ήταν αντιφατικές, όπως το μέτρο της δημοσιονομικής περιστολής, που αναγκαστικά θα οδηγούσε στην ύφεση και, άρα, θα υπονόμει τον κύριο στόχο των πρωτογενών πλεονασμάτων.
- ✓ Η διαδικασία εφαρμογής του δεν προέβλεπε καν τη δυνατότητα αναθεωρήσεων με βάση τις οικονομικές εξελίξεις.

γ) Το δεύτερο μνημόνιο κοινωνικά διαλυτικό και οικονομικά μη βιώσιμο

Η εξέλιξη των δημοσιονομικών και οικονομικών μεγεθών έκανε αναγκαίο τον επανασχεδιασμό της διαχείρισης του χρέους με μια νέα ρύθμιση, που αφενός θα μείωνε το συνολικό ποσό και τις επιβαρύνσεις του και αφετέρου θα δημιουργούσε ένα βιώσιμο πλαίσιο εξυπηρέτησής του. Η λύση που τελικά προωθήθηκε περιλαμβάνει ένα πακέτο με «κούρεμα» του χρέους, νέο μνημόνιο συνεργασίας και νέα δανειακή σύμβαση.

Το πακέτο μέτρων, κινείται στο πλαίσιο της πολιτικής ραγδαίας δημοσιονομικής προσαρμογής μέσω λιτότητας και αφαίρεσης κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων χωρίς όρια.

Το μνημόνιο συνιστά μια χωρίς προηγούμενο επίθεση στους μισθούς, στις συντάξεις, στις εργασιακές σχέσεις και στο κοινωνικό κράτος. Η μείωση των μισθών του ιδιωτικού τομέα είναι καταφανώς άδικη. Η απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων διαγράφει κατακτήσεις δεκαετιών, καταλύει το ευρωπαϊκό κεκτημένο και αναμένεται ότι θα διευρύνει τρομακτικά τις ανισότητες. Μάλιστα, τον Ιούνιο προβλέπεται να υπάρξει νέο πακέτο μέτρων.

Η παντελής έλλειψη αναπτυξιακής διάστασης θα επιδεινώσει την ύφεση, γεγονός που θα αυξήσει την ανεργία και θα επιφέρει καταστροφικές συνέπειες στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αλλά και στα έσοδα του κράτους.

Οι αποκρατικοποιήσεις που προωθούνται εκποιούν τη δημόσια περιουσία σε στρατηγικούς τομείς με απαράδεκτους όρους σε ό,τι αφορά το αντίτιμο, τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος αλλά και τη θετική επίπτωση στο άνοιγμα των αγορών.

Στο πακέτο μέτρων περιλαμβάνονται και μεταρρυθμίσεις που βρίσκονται σε θετική κατεύθυνση και στοχεύουν σε ένα εκσυγχρονισμό δομών και θεσμικού πλαισίου. Ενδεικτικά τέτοιες είναι η δημιουργία ηλεκτρονικής πλατφόρμας δημοσίων προμηθειών, η κωδικοποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τις εξαγωγές, η μείωση του περιθωρίου κέρδους των χονδρεμπόρων φαρμάκων, η πρόβλεψη διαδικασιών ανασυγκρότησης των φορολογικών μηχανισμών, η πρόβλεψη ενίσχυσης του φορολογικού ελέγχου φυσικών προσώπων υψηλού πλούτου και ελεύθερων επαγγελματιών. Οι αλλαγές αυτές όμως επισκιάζονται από το συνολικό χαρακτήρα του πακέτου μέτρων.

Το πακέτο μέτρων δεν θα κάνει το χρέος βιώσιμο οικονομικά. Η επιδείνωση της ύφεσης, η αύξηση της ανεργίας και η μείωση των εισοδημάτων θα επιφέρουν πτώση στα έσοδα και τις ασφαλιστικές εισφορές και θα υπονομεύσουν το στόχο της μείωσης του ελλείμματος. Αυτό με τη σειρά του θα οδηγήσει σε νέα μέτρα, επώδυνα και αναποτελεσματικά.

5. Οι ευθύνες του πολιτικού συστήματος και η στάση των κομμάτων

α) Ο ενστερνισμός της πολιτικής του μνημονίου και η αποτυχημένη διαχείριση της κρίσης από τα κόμματα του δικομματισμού

Σε όλη τη διάρκεια της κρίσης, οι δυνάμεις του δικομματισμού επέδειξαν αδυναμία κατάθεσης ενός διαφορετικού σχεδίου προσαρμογής.

Η οικονομική αναποτελεσματικότητα και η κοινωνική αδικία χαρακτήριζαν όχι μόνο την πολιτική που προώθησε η τρόικα αλλά και τον πυρήνα των πολιτικών που ακολούθησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – Ν.Δ. Η συνισταμένη των σημερινών μνημονίων φέρει και τη δική τους σφραγίδα. Αυτό, μαζί με τη μεγάλη διαχειριστική ανεπάρκεια που επέδειξαν, αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να είναι φορείς της λύσης του προβλήματος.

Το ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ δε διαπραγματεύτηκε επαρκώς με την τρόικα, στη βάση ενός συνολικού εναλλακτικού σχεδίου ή με επιμέρους διαφορετικές λύσεις εντός των μνημονίων και δε διασφάλισε τη λήψη μέτρων κοινωνικής στήριξης και υποστήριξης της ανάπτυξης.

Έτσι οδηγήθηκε σε άκριτη αποδοχή των όρων που έθετε κάθε φορά η τρόικα, επιδιώκοντας απλώς να καθυστερεί την εφαρμογή των μέτρων. Υλοποίησε μια άδικη και αναποτελεσματική πολιτική που επέτεινε το πρόβλημα βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους. Υιοθέτησε μια πολιτική οριζόντιων περικοπών, που επέφερε αναλογικά πολύ μεγαλύτερη επιβάρυνση στα λαϊκά στρώματα, αντί των εξειδικευμένων μέτρων που θα οδηγούσε σε δίκαιο επιμερισμό των βαρών. Προσπάθησε να προστατεύσει τις κατεστημένες δομές μετακυλώντας το κόστος στους πιο αδύναμους.

Ταυτόχρονα, δεν προώθησε αναγκαίες αλλαγές, που θα συνέβαλλαν ουσιαστικά στη βελτίωση της κατάστασης και θα δημιουργούσαν σοβαρές δυνατότητες αποφυγής ή άμβλυνσης των νέων μέτρων. Οι αλλαγές αυτές αφορούσαν την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, την περιστολή της σπατάλης, την τροφοδότηση της αγοράς με ρευστότητα, την προώθηση της ανάπτυξης μέσω της αξιοποίησης των πόρων του ΕΣΠΑ, την ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης, την αντιμετώπιση της ακρίβειας, τη δημιουργία ενός δικτύου κοινωνικής προστασίας.

Σήμερα, με τη νέα ηγεσία του ζητάει συγγνώμη, επιχειρώντας να αποκρύψει τις πολιτικές του ευθύνες. Αυτές οι επικοινωνιακές λεκτικές «επιδιορθώσεις» βρίσκονται μακριά από τις ανάγκες των πολιτών, που απαιτούν λύσεις και όχι ωραιοποιημένες δικαιολογίες. Το δε επιχείρημα ότι εκτελεί «εθνική αποστολή» είναι σαθρό, διότι ξεχνά ότι μέσα στο έθνος βρίσκονται και οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και οι μικρομεσαίοι. Η δε θεώρηση της Ελλάδας ως χώρας που τελεί υπό καταστροφή χωρίς ισχυρές τις δυνάμεις του δικομματισμού θα ήταν απλά βοναπαρτική και εγωκεντρική, αν δεν αποτελούσε ένα σαφή πολιτικό εκβιασμό που πρέπει δίχως άλλο να αποκρουστεί.

Η Νέα Δημοκρατία

Η ΝΔ πορεύτηκε με κύριο κριτήριο την αύξηση της πολιτικής της επιρροής.

Στο διάστημα της κυβέρνησης Παπανδρέου διακήρυξε ότι υποστηρίζει «ένα άλλο μίγμα πολιτικής». Όμως, στις προτάσεις της δεν περιέλαβε καμιά νύξη για τις αγορές και δεν έκανε καμιά αναφορά στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας που κυριαρχούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο και τροφοδοτούν περαιτέρω την κρίση σε επίπεδο κρατών μελών. Στις διεκδικήσεις της είχε πλήρως υποβαθμισμένο το αίτημα της θετικής αναδιάρθρωσης και της διαπραγμάτευσης των ρυθμίσεων αποπληρωμής του χρέους. Επιπλέον, κατέθεσε προτάσεις κοινωνικά επιβαρυντικές, όπως η εργασιακή εφεδρεία και οικονομικά αντιβαίνουσες στον στόχο αύξησης εσόδων, όπως η μείωση της φορολογίας των επιχειρηματιών.

Η συμμετοχή της στην κυβέρνηση Παπαδήμου εξάντλησε την αντιμνημονιακή ρητορική της και έδειξε ότι δεν μπορεί, λόγω των ιδεολογικών της προσανατολισμών, να αρθρώσει έναν διαφορετικό λόγο από αυτόν της Ευρωδεξιάς. Η συνευθύνη της στην υπογραφή του δεύτερου μνημονίου, καθώς και στον τρόπο που έγινε η σχετική διαπραγμάτευση είναι ίση με αυτήν του ΠΑΣΟΚ. Αποκαλύφθηκε ότι δεν έχει να προσφέρει τίποτα διαφορετικό σε θέματα πολιτικών λύσεων και διαχείρισης της κρίσης.

Η πρόσφατη επαναφορά εκ μέρους της εθνικιστικών κορόνων και το άνοιγμα μετώπου στην αριστερά με φρασεολογία που πυροδοτεί την πόλωση, έδειξαν το βαθύ κοινωνικό και πολιτικό συντηρητισμό της.

β) Ο εκσυγχρονισμός έχει πάντα πρόσημο

Με την ευκαιρία της ανάληψης της πρωθυπουργίας από το Λ. Παπαδήμο επιχειρήθηκε η δημιουργία ενός κλίματος εθνικής ενότητας με άξονα τον εκσυγχρονισμό της χώρας. Η ίδια η ροή των πραγμάτων, όμως, έδειξε ότι ο εκσυγχρονισμός, ιδιαίτερα στα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα, δεν μπορεί παρά να έχει πρόσημο και ότι αναδεικνύεται σε κεντρικό πολιτικό πεδίο αντιπαράθεσης η δημοκρατική ή νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση των μεταρρυθμίσεων.

γ) Οι δυνάμεις της «αντιμνημονιακής» δεξιάς και ακροδεξιάς

Ο ΛΑΟΣ επέλεξε την επικοινωνιακή διαχείριση και τη διαρκή αλλαγή θέσεων, τελικά όμως δεν κατάφερε να κρύψει τα εγγενή του χαρακτηριστικά ως λαϊκιστικής ακροδεξιάς δύναμης.

Οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» μια εθνικιστική και λαϊκιστική τάση της δεξιάς, εκμεταλλεύεται τη δυσχερή θέση της χώρας και την έννοια της πατρίδας και προβάλλει δημαγωγικά απόψεις που η εφαρμογή τους θα οδηγούσε στη διεθνή απομόνωση.

Η ισχυροποίηση της «Χρυσής Αυγής» δείχνει τους κινδύνους από τη συνεχή κοινωνική υποβάθμιση και κάνει αναγκαία την ενίσχυση της πολιτικής αντιπαράθεσης με τις ξενοφοβικές εθνικιστικές ακροδεξιές απόψεις.

δ) Οι δυνάμεις της υπόλοιπης Αριστεράς

Οι δυνάμεις της υπόλοιπης Αριστεράς μπέρδωσαν τους ιδεολογικούς τους στόχους με τα άμεσα ζητούμενα και επένδυσαν περισσότερο στην όξυνση της κρίσης παρά στην αντιμετώπισή της. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α ανέπτυξε λόγο καταγγελίας, περιορίστηκε στο «όχι σε όλα», εξέφρασε απόλυτη άρνηση απέναντι σε αναγκαίες –ανεξαρτήτως μνημονίου– μεταρρυθμίσεις και προέβαλε την ανάγκη αντιμνημονιακού πολιτικού μετώπου με θέσεις που αποτελούσαν μέρος ιδεολογικής στόχευσης και όχι εφαρμόσιμης πολιτικής λύσης.

Το Κ.Κ.Ε αντιμετώπιζοντας το σημερινό κρατικό σύστημα ως «εχθρό του λαού», προέβαλε ως άμεσα ζητούμενο την αποδέσμευση από την Ε.Ε, την επιστροφή στη δραχμή και την εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος τύπου «υπαρκτού σοσιαλισμού». Έδειξε να ενδιαφέρεται μόνο για τη συγκέντρωση δυνάμεων που θα υπηρετήσουν τον ιδεολογικό του στόχο.

ε) Η στάση της Δημοκρατικής Αριστεράς

Η στάση της Δημοκρατικής Αριστεράς έναντι των πολιτικών του μνημονίου εδράστηκε σε δύο βασικά στοιχεία. Το πρώτο ήταν η σαφής πολιτική διαφορά στην αντιμετώπιση της κρίσης με τα κόμματα ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, η μη σύμπλευση με το πολιτικό σύστημα που οδήγησε τα πράγματα έως εδώ και η άρνηση να μετατραπεί σε αριστερό άλλοθι συντηρητικών πολιτικών. Το δεύτερο ήταν η διατύπωση μιας διαφορετικής πολιτικής πρότασης, που εμπεριείχε την αναγκαία μεταρρυθμιστική ατζέντα για τη χώρα.

Όλο το προηγούμενο διάστημα η Δημοκρατική Αριστερά ως δύναμη ευθύνης:

- ✓ Αναγνώρισε την ανάγκη η χώρα να ανταποκριθεί στις διεθνείς υποχρεώσεις της, έθεσε με σαφήνεια ως κύριο στόχο την παραμονή στο ευρώ και υποστήριξε τόσο τη διεκδίκηση ενός ευνοϊκού ευρωπαϊκού διακανονισμού για τη διαχείριση του χρέους όσο και την προώθηση εσωτερικών αλλαγών δημοσιονομικής προσαρμογής.
- ✓ Καταψήφισε τα μνημόνια αντιπροτείνοντας μέτρα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής η υλοποίηση των οποίων θα ανέτρεπε τη σημερινή άδικη κατανομή των βαρών, θα αντιμετώπιζε τις παθογένειες χωρίς αποδόμηση των δημόσιων δομών και του κοινωνικού κράτους και θα επέφερε ισοδύναμο δημοσιονομικό αποτέλεσμα.
- ✓ Εντόπισε με θάρρος την ανάγκη για αλλαγές στις κοινωνικοπολιτικές στάσεις και στις νοοτροπίες χαμηλής απόδοσης και ατομικού σφετερισμού του δημόσιου χώρου.
- ✓ Συμμετείχε στην πολιτική αντιπαράθεση με πνεύμα θετικής συμβολής, εκφώνησε έναν πολιτικό λόγο μη λαϊκιστικό και πήρε σαφείς αποστάσεις από αντιδράσεις βίας.

Συνολικά, η Δημοκρατική Αριστερά, έφερε μια διαφορετική πολιτική και νοοτροπία στην πολιτική ζωή και η αύξηση της πολιτικής επιρροής της είναι ένα αισιόδοξο μήνυμα, για την ανανέωση της πολιτικής προς όφελος της χώρας και των εργαζομένων.

6. Τρεις οι βασικές πολιτικές προτάσεις διεξόδου

Τρεις είναι οι βασικές προτεινόμενες λύσεις κυβερνητικής πολιτικής και διαχείρισης.

α) Η απαρέγκλιτη εφαρμογή του μνημονίου (ΠΑΣΟΚ και ΝΔ)

Είναι η πολιτική των κομμάτων που υποστηρίζουν το μνημόνιο ως αναγκαίο κακό και δηλώνουν «αναγκασμένα» να προσυπογράψουν και να εφαρμόσουν εξουθενωτικές για τους εργαζόμενους πολιτικές εκτελώντας «εθνική αποστολή». Επιχειρούν να κρύψουν ότι είναι άλλο η ανάγκη βαθιών μεταρρυθμίσεων και άλλο τα μνημόνια και η δική τους πολιτική.

Η συμβολή τους είναι μια επικοινωνιακού χαρακτήρα διαπραγμάτευση και η πρακτική τους μια - συχνά αποτυχημένη - εφαρμογή των οδηγιών της τρόικα. Διατηρούν την πελατειακή λογική και ελπίζουν ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες για τη νομή της εξουσίας.

Η εφαρμογή αυτής της πολιτικής δεν θα φέρει βιώσιμη διαχείριση του χρέους, ενώ δεν μπορεί να εγγυηθεί ανεκτές συνθήκες διαβίωσης για μεγάλα τμήματα του πληθυσμού.

β) Η καταγγελία της σύμβασης και η δήθεν «μαγική» αποδέσμευση από το μνημόνιο χωρίς συνέπειες για το λαό (ΣΥΡΙΖΑ - ΚΚΕ και από εθνικιστική σκοπιά οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες»)

Είναι η πολιτική που, με διάφορες εκδοχές, προτείνει την άμεση μονομερή απεμπλοκή από το μνημόνιο και την ανατροπή της δανειακής σύμβασης. Στην ουσία η υλοποίησή της ισοδυναμεί με αποχώρηση και των δανειστών από τη συμφωνία, διακοπή της διαπραγμάτευσης, αδυναμία της χώρας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις, στάση πληρωμών και πραγματική χρεοκοπία. Το επιχείρημα ότι δεν θα μας αφήσουν να χρεοκοπήσουμε έχει νόημα μόνο στο βαθμό που ακολουθείται μια πορεία δημοσιονομικής εξυγίανσης στη χώρα, ενώ είναι σαθρό όταν ακολουθείται η επιλογή της «αποδέσμευσης» από τις υποχρεώσεις. Η πρόταση αριστερής ενότητας του ΣΥΡΙΖΑ παραλείπει τις μεγάλες διαφορές σε τέτοια θέματα στρατηγικής σημασίας.

γ) Η προώθηση της δημοσιονομικής προσαρμογής με την οικονομία ζωντανή και την κοινωνία όρθια με τροποποιήσεις του συμφωνηθέντος πλαισίου (ΔΗΜ.ΑΡ)

Αυτή η πολιτική στόχευση υλοποιείται μέσα από την προώθηση ενός συνεκτικού άμεσου προγράμματος που εμπεριέχει διαφορετικές πολιτικές και μέτρα για τη δημοσιονομική εξυγίανση, την ανάταξη της οικονομίας και την αναπτυξιακή ώθηση, την πρόσβαση σε βασικά δικαιώματα όπως υγεία, παιδεία και πολιτισμός, την ανακούφιση του πληθυσμού και ιδιαίτερα των τμημάτων που πλήττονται περισσότερο και τη ριζική αλλαγή του πολιτικού συστήματος και της δημόσιας διοίκησης ώστε να καταστεί δυνατή η προώθησή τους. Προϋποθέτει μια σαφή διεκδίκηση τροποποίησης συγκεκριμένων όρων των συμφωνιών. Αναφέρεται σε ρεαλιστικές παρεμβάσεις εντός της τριετίας (ως το 2014) η εφαρμογή των οποίων, θα ανατάξει τη χώρα και θα δημιουργήσει προοπτική δυναμικής προοδευτικής εξέλιξης, στη συνέχεια, με καλύτερους όρους στην οικονομία και στους πολιτικούς συσχετισμούς.

7. Οι βασικοί στόχοι της πολιτικής πρότασης της Δημοκρατικής Αριστεράς

α) Η παραμονή στο ευρώ είναι στόχος που υπηρετεί τα συμφέροντα της χώρας και της κοινωνίας

Οι κίνδυνοι για τη χώρα και την κοινωνία παραμένουν μεγάλοι. Η επικέντρωση της προσπάθειας στην αποφυγή της χρεοκοπίας είναι κυρίαρχο καθήκον και αυτό συνδέεται άρρηκτα με την παραμονή της χώρας στο ευρώ, διότι η μόνη οικονομική παράμετρος που εμποδίζει την πραγματική χρεοκοπία της χώρας είναι η συμμετοχή της στην ευρωζώνη. Η πραγματική χρεοκοπία θα επιφέρει κατάρρευση των οικονομικών λειτουργιών και πλήρη κοινωνική αποδόμηση.

Η Δημοκρατική Αριστερά απορρίπτει αυτή την εκδοχή εξέλιξης και είναι αταλάντευτη στη στρατηγική επιλογή για παραμονή της χώρας μας στην Ευρωζώνη, διότι αυτός είναι ο δρόμος που, παρά τις μεγάλες δυσκολίες, υπηρετεί τα εθνικά και λαϊκά συμφέροντα. Η Ένωση είναι η οντότητα στο πλαίσιο της οποίας θα εξελιχθούν οι κοινωνικοί αγώνες και οι πολιτικές πρωτοβουλίες, που θα καθορίσουν τις εξελίξεις σε όλη την ήπειρο και θα επηρεάσουν την πορεία των πραγμάτων στον κόσμο. Μόνο εντός αυτής υπάρχει δυνατότητα η χώρα να ανασυνταχθεί και να διεκδικήσει την ένταξη σε μια αναπτυξιακή πορεία και τη συντεταγμένη κοινωνική προσαρμογή. Εκτός της Ε.Ε θα βρεθεί στη δίνη της χρεοκοπίας με δεδομένο μάλιστα ότι έχει, μέσω της οικονομικής ενοποίησης, δομήσει μια οικονομία με μεγάλη εξάρτηση από τις εισαγωγές σε βασικά είδη, τις οποίες δεν θα μπορεί να πραγματοποιήσει.

Για αυτό η παραμονή στο ευρώ παραμένει στόχος στρατηγικής σημασίας.

β) Η διεκδίκηση αλλαγών στις ευρωπαϊκές πολιτικές και στο πλαίσιο που υποδεικνύει η τρόικα

Ο χαρακτήρας των πολιτικών και των μέτρων μέσα από τα οποία θα καταστεί δυνατή η παραμονή της χώρας στην ευρωζώνη αποτελεί το επίδικο ζήτημα. Έτσι, η στοχοπροσήλωση σε αυτήν την παραμονή δεν ισοδυναμεί με αποδοχή των συντηρητικών πολιτικών που υποδεικνύει η τρόικα, μέσω του μνημονίου συνεννόησης στο οποίο στηρίζεται η δανειακή σύμβαση. Αντίθετα, μάλιστα, το πολιτικό μας σχέδιο για την έξοδο της χώρας από την κρίση έχει ως συνδεδεμένα στοιχεία τον αγώνα για αλλαγή των πολιτικών στη Ευρωπαϊκή Ένωση και τη διεκδίκηση ενός άλλου πλαισίου συνεννόησης, που θα θέσει την αλληλεγγύη των εταίρων σε νέα βάση.

Αυτή η νέα πολιτική αντιμετώπιση, είναι δυνατόν να προκύψει μέσα από:

- ✓ Τις αντιφάσεις της ακολουθούμενης πολιτικής στην ευρωζώνη που θα αναδείξουν την ανάγκη για ανάληψη μεγάλων πρωτοβουλιών κοινής διαχείρισης του χρέους.
- ✓ Την αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών στην Ευρώπη, που θα οδηγήσει στην υπέρβαση της πολιτικής λιτότητας και στην υιοθέτηση μιας αναπτυξιακής λογικής.
- ✓ Την αλληλέγγυα προς τη χώρα μας στάση των ευρωπαίων πολιτών που θα συνεισφέρει στην αναθεώρηση των προγραμμάτων προσαρμογής, στο πλαίσιο του πανευρωπαϊκού αγώνα για προστασία των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

γ) Η προώθηση ενός προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας με την οικονομία ζωντανή και την κοινωνία όρθια

Η χώρα, ανεξάρτητα από την πορεία των αλλαγών στην Ευρώπη, πρέπει να καταφέρει να βάλει σε τάξη τα δημοσιονομικά της και να πετύχει μια νέα σχέση εσόδων – δαπανών με μηδενικά ελλείμματα.

Η σημερινή κατάσταση της κρατικής διοίκησης και της οικονομίας της χώρας έχει κάνει αδήριτη την ανάγκη προώθησης βαθιών μεταρρυθμίσεων για την εξισορρόπηση και εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, την εξυγίανση του δημοσίου τομέα, την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας και τη δρομολόγηση μιας νέας αναπτυξιακής πορείας.

Το ζητούμενο είναι αυτές οι μεταρρυθμίσεις να θέτουν «πάτο στο βαρέλι» της καθόδου, να έχουν το μικρότερο δυνατό κόστος και να το επιμερίζουν κοινωνικά δίκαια, να κατορθώνουν τη συντεταγμένη κοινωνική προσαρμογή, να επαναθεμελιώνουν τη δημοκρατική και κοινωνική συγκρότηση της χώρας απαλλάσσοντάς την από τις παθογένειες του παρελθόντος και να την οδηγούν, μέσα από μια δύσκολη πορεία, σε νέες ράγες διατηρήσιμης αειφόρου ανάπτυξης.

Μια τέτοια εξέλιξη προϋποθέτει την εφαρμογή άλλων πολιτικών και την αποδυνάμωση τόσο της άποψης ότι η στόχευση παραμονής της χώρας στο ευρώ προϋποθέτει τη συμφωνία με την πολιτική των μνημονίων όσο και της άποψης ότι είναι δυνατόν υπάρξει λύση χωρίς εξυγίανση και αλλαγές.

δ) Το συμφωνηθέν πλαίσιο με τους εταίρους, η εφαρμογή άλλων πολιτικών και οι τροποποιήσεις

Το νέο μνημόνιο είναι ένα ασφυκτικό πλαίσιο μέτρων με το οποίο είμαστε αντίθετοι και το έχουμε καταψηφίσει. Είμαστε σε αντιπαράθεση με την πολιτική αυτή και με τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί. Ο στόχος μας είναι να αλλάξουμε το μνημόνιο και να το αντικαταστήσουμε με ένα σύμφωνο ανάπτυξης και δημοσιονομικής προσαρμογής, με απασχόληση και κοινωνικά συντεταγμένη πορεία. Η προσπάθεια για την αλλαγή πορείας θα είναι διαρκής και πολυδιάστατη, σε οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο.

Γνωρίζουμε όμως ότι παρά τη διαφωνία μας με το συμφωνηθέν πλαίσιο, αυτό υπάρχει αντικειμενικά, αποτυπώνει συμφωνία και υπογραφές θεσμικών εκπροσώπων της χώρας και συνδέεται με την εκπλήρωση εκ μέρους των εταίρων της χρηματοδότησης που προβλέπεται στη «σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης». Η αλλαγή του προϋποθέτει ένα συνδυασμό αναγκαίων μεταρρυθμίσεων και κοινωνικών – πολιτικών αγώνων με προτάσεις ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες.

Μια συνολική διαπραγμάτευση έχει εξαιρετικά μεγάλες δυσκολίες και μπορεί να καταστεί εφικτή μόνο αν υπάρξουν σημαντικές πολιτικές μεταβολές στο γαλλογερμανικό άξονα ή αν δημιουργηθούν νέα θετικά δεδομένα στα δημοσιονομικά μας μεγέθη.

Βεβαίως η έννοια της δέσμευσης δεν ισοδυναμεί με παραίτηση από τη διεκδίκηση αναπροσαρμογών του συμφωνηθέντος πλαισίου στο έδαφος νέων οικονομικών και πολιτικών δεδομένων. Αντίθετα σε κάθε φάση, αναλόγως των οικονομικών εξελίξεων και των πολιτικών συσχετισμών, θα πρέπει να αξιοποιούνται δυνατότητες για υπερβάσεις και τροποποιήσεις.

Σε πρώτη φάση θα επιδιώξουμε την αντιμετώπιση των αρνητικών συνεπειών από τις δεσμεύσεις των συμφωνιών, την αντικατάσταση των μέτρων με άλλα ισοδύναμου δημοσιονομικού αποτελέσματος με διαφορετική κατανομή μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, την ενίσχυση της ανάπτυξης, τη λήψη μέτρων για τη δημιουργία δικτύου κοινωνικής προστασίας, τη ριζική αλλαγή του πολιτικού συστήματος. Οι τροποποιήσεις θα αφορούν ρυθμίσεις όπως: Η αλλαγή των προβλέψεων για μέτρα εξοικονόμησης 11,5 δις. Οι ευνοϊκότεροι διακανονισμοί σε σχέση με το χρόνο επίτευξης μηδενικού ελλείμματος. Η άρση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου που μείωσε τους κατώτατους μισθούς. Η αλλαγή της πρόβλεψης για δέσμευση όλων των εσόδων στην εξυπηρέτηση του χρέους. Η αναθεώρηση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων. Η ενίσχυση της ανάπτυξης.

Σε δεύτερη φάση αφού η χώρα θα βρεθεί σε σταθερή δημοσιονομική κατάσταση θα διεκδικήσουμε την πλήρη αντικατάσταση αυτού του μνημονίου με ένα σύμφωνο ανάπτυξης νέου τύπου με οικονομική δημοκρατία και κοινωνική συνοχή .

Δεν υποτιμούμε τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες στη διεκδίκηση τροποποιήσεων. Δεν είναι όμως τυχαίο ότι και άλλες χώρες, όπως η Ισπανία και η Πορτογαλία, προτείνουν ορισμένες τροποποιήσεις στο πρόγραμμα οικονομικής και χρηματοπιστωτικής βοήθειας, με στόχο να λαμβάνεται υπόψη το μακροοικονομικό σενάριο και η εξέλιξη των βασικών δεικτών. Η διεκδίκηση, όπως την προτείνουμε εμείς, επιδιώκει να διασφαλίσει ένα ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα προσαρμογής και τη λήψη μέτρων αντιμετώπισης της ύφεσης και στήριξης της κοινωνίας. Συνδυάζεται με την προώθηση αλλαγών που έχουν θετική επίδραση στην επίτευξη των στόχων δημοσιονομικής προσαρμογής, όπως: Η ταυτόχρονη προώθηση μεταρρυθμίσεων στο κράτος, στους θεσμούς και στην οικονομία. Η επιτυχημένη εφαρμογή μέτρων όπως η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Η συσπείρωση όλων των παραγωγικών δυνάμεων σε μια αναπτυξιακή στρατηγική. Η αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα.

Η δημοσιονομική εξυγίανση της Ελλάδας με τρόπο στέρεο και χωρίς κοινωνικές αναταραχές, η δημιουργία μιας υγιούς ελληνικής οικονομίας, θα εξυπηρετήσει πολλαπλώς το ευρύτερο ευρωπαϊκό συμφέρον.

Μια ισχυρή πολιτική υποστήριξη σε ένα πρόγραμμα δημοκρατικών αλλαγών που κινείται εντός ευρωπαϊκού πλαισίου, όπως αποτυπώνεται στην πολιτική πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς, έχει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα και στις σχέσεις της με τους εταίρους.

8. Βασικές προγραμματικές πτυχές της πρότασης της Δημοκρατικής Αριστεράς για την ανασύνταξη της χώρας με κοινωνικά δίκαιο, οικονομικά αποτελεσματικό και πολιτικά προοδευτικό τρόπο.

Η Δημοκρατική Αριστερά έχει τη δική της πολιτική πρόταση στον αγώνα ανόρθωσης της χώρας. Τα αριστερά φυσιογνωμικά της χαρακτηριστικά προσαρμόζονται σε αυτόν το στόχο και καθορίζουν την οπτική και τον χαρακτήρα των προτάσεων της.

Η εναλλακτική πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς εμπνέεται από τις αρχές και πεποιθήσεις:

- ✓ Της έμφασης στην απασχόληση και ανάπτυξη σε αντίθεση με την περιοριστική λογική.
- ✓ Της φροντίδας για κοινωνικά δίκαιη κατανομή των θυσιών.
- ✓ Της προσήλωσης σε μια ανταγωνιστικότητα στηριγμένη στην καινοτομία, τη νέα τεχνολογία και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων.
- ✓ Της επιδίωξης δημοσιονομικής εξυγίανσης και εξορθολογισμού του κράτους χωρίς αποδόμηση του δημόσιου τομέα και του κοινωνικού κράτους.
- ✓ Του συνδυασμού της οικονομικής δραστηριότητας με την περιβαλλοντική προστασία.

Η εναλλακτική πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς περιλαμβάνει λύσεις που απαντούν στον κίνδυνο της χρεοκοπίας και αντιμετωπίζουν τα διαρθρωτικά προβλήματα μέσα από την προώθηση δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων, που υπερβαίνουν το «μονόδρομο» νεοφιλελευθέρων λογικών αλλά και το παθογόνο μοντέλο των διάχυτων νοοτροπιών χαμηλής απόδοσης, μειωμένης κοινωνικής ευθύνης, ατομικού σφετερισμού του δημόσιου χώρου και των πόρων μελλοντικών γενεών.

Η πολιτική πρόταση δίνει διέξοδο από την κρίση με την κοινωνία όρθια. Αντιμετωπίζει τις παθογένειες με τρόπο που δεν οδηγεί στην κατάρρευση αλλά στην επαναθεμελίωση της δημοκρατικής και κοινωνικής συγκρότησης της χώρας. Επανατοποθετεί τη χώρα ως ισότιμο εταίρο στην Ευρώπη.

Η Ελλάδα αξίζει αυτή τη θέση. Είναι χώρα με μεγάλη ιστορία και συγκριτικά πλεονεκτήματα. Οι Έλληνες μπορούν. Είναι ένας λαός με ικανότητες που έχει αντιμετωπίσει επιτυχώς μεγάλες προκλήσεις. Στον πυρήνα της προγραμματικής πρότασης της Δημοκρατικής Αριστεράς βρίσκονται 5 βασικές πτυχές, που είναι οι εξής:

- ✓ Αλλαγή της δημοσιονομικής πολιτικής λιτότητας, με διαφορετικά μέτρα ισοδύναμου δημοσιονομικού αποτελέσματος που στοχεύουν στο δίκαιο επιμερισμό των βαρών με αυξημένη συμμετοχή των κατεχόντων και καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.
- ✓ Αντιμετώπιση του κινδύνου παράλυσης της οικονομίας, αναπτυξιακή ώθηση απαλλαγμένη από τις στρεβλώσεις του παρελθόντος, προώθηση μιας νέου τύπου ανάπτυξης με απασχόληση, οικονομική δημοκρατία και περιβαλλοντική προστασία.

- ✓ Άμεση λήψη μέτρων ανακούφισης του πληθυσμού, δημιουργία άμεσου δικτύου κοινωνικής προστασίας και ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους ώστε να γίνει δίκαιο, σύγχρονο και αποτελεσματικό.
- ✓ Λήψη μέτρων για την αναδιοργάνωση των τομέων υγείας, παιδείας, πολιτισμού, ασφάλειας, αφενός ως δικαιωμάτων και αφετέρου ως συστατικών στοιχείων της διαδικασίας ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας.
- ✓ Ανατροπή του πολιτικού συστήματος και των κατεστημένων, ριζική αναδιοργάνωση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης.

Αναλυτικά:

α) Αλλαγή της δημοσιονομικής πολιτικής λιτότητας.

Η δημοσιονομική πολιτική στο πλαίσιο του Μνημονίου με το γενικότερο περιοριστικό χαρακτήρα της δεν είναι μονόδρομος. Υπάρχει τρόπος να ελαχιστοποιηθούν οι απώλειες των εισοδημάτων εάν η προσπάθεια στοιχηθεί πίσω από την εξεύρεση ισοδύναμων δημοσιονομικών μέτρων. Προτάσσουμε μέτρα ισοδύναμου δημοσιονομικού αποτελέσματος διότι αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα επίτευξης της δημοσιονομικής προσαρμογής. Για να έχει όμως πιθανότητες επιτυχίας αλλά και βιώσιμο κοινωνικά αποτέλεσμα, η δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να ενταχθεί σε ένα αναπτυξιακό πλαίσιο.

Σημαντική διάσταση για να ξεδιπλωθούν ισοδύναμα μέτρα είναι αυτή του χρόνου. Διότι αν τίθενται ασφυκτικά χρονικά πλαίσια για την επίτευξη δημοσιονομικού αποτελέσματος τότε δεν μπορούν να αναπτυχθούν και να φέρουν αποτελέσματα άλλες πολιτικές, οπότε κάθε άλλο μέτρο πλην των περικοπών μισθών, συντάξεων και κοινωνικών δαπανών φαίνεται ως μη ρεαλιστικό.

Η κυριαρχία των συστημικών προσεγγίσεων στο δημόσιο λόγο καθιστά μη ρεαλιστική τη μείωση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας που ανέρχεται περίπου στο 30% του ΑΕΠ της χώρας. Η έλλειψη πολιτικής βούλησης και οι πελατειακές λογικές καθιστούν μη ρεαλιστική προσέγγιση την αναδιάρθρωση της δημόσιας διοίκησης και τον περιορισμό της γραφειοκρατίας, παρά το γεγονός πως η επιβάρυνση αυτή αποτιμάται περίπου στο 10% του ΑΕΠ. Είναι προφανές πως μια στοιχειώδης και μετριοπαθής απομείωση αυτών των επιβαρυντικών μεγεθών αποφέρει τεράστια οφέλη. Αποδεικνύεται έτσι πως είναι απαραίτητη η συνέργεια αποτελεσμάτων πολιτικών σε άλλους τομείς ώστε να στηριχθεί μια ρεαλιστική πολιτική ισοδύναμων μέτρων. Βέβαια προς αυτή την κατεύθυνση μπορεί να κινηθεί μια κυβέρνηση φιλολαϊκή και προοδευτική, που θα αμφισβητήσει μονόδρομους και παραδοχές του εγχώριου κατεστημένου.

Η Δημοκρατική Αριστερά προτείνει μια σειρά άμεσων παρεμβάσεων τόσο στην αύξηση των εσόδων όσο και στη μείωση των δαπανών με τρόπο κοινωνικά δίκαιο και οικονομικά εξίσου αποτελεσματικό.

ι) Έσοδα

Τα έσοδα κατά κύριο λόγο προέρχονται από τη φορολογία. Είναι γεγονός πως το φορολογικό σύστημα της χώρας είναι ανεπαρκές, άδικο, συνεχώς μεταβαλλόμενο.

Στο επίπεδο των γενικών αρχών και κατευθύνσεων αγωνιζόμαστε:

- ✓ Για τη βελτίωση και τη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος στη κατεύθυνση της αναλογικής και καθολικής συμβολής των πολιτών στα φορολογικά βάρη με δίκαιη και προοδευτική φορολόγηση των εισοδημάτων των φυσικών προσώπων.
- ✓ Για την ανατροπή της άνισης και άδικης κατανομής των φορολογικών βαρών σε βάρος των αδύνατων στρωμάτων και των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων και την προστασία των εισοδημάτων τους.
- ✓ Για την εκλογίκευση του φορολογικού συστήματος, με την αποκατάσταση της σταθερότητας και την απλούστευση της φορολογικής νομοθεσίας, τη διαμόρφωση των απαραίτητων νομοθετικών προϋποθέσεων για την παρακολούθηση, τον έλεγχο και τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης αλλά και την είσπραξη των καταλογισθέντων ποσών.
- ✓ Για την αύξηση των δημοσίων εσόδων, με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, την ουσιαστική φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου και του πλούτου, την εντατικοποίηση των φορολογικών ελέγχων, την καθολική εφαρμογή του «πόθεν έσχες» και τη λειτουργική ανασυγκρότηση, τον εκσυγχρονισμό, την ενίσχυση των φορολογικών υπηρεσιών και των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους.
- ✓ Για την πάταξη της φοροδιαφυγής, της παραοικονομίας και του παραεμπορίου, με τη λήψη μέτρων που θα καθιστούν τη φοροδιαφυγή ασύμφορη για τους φοροφυγάδες (δήμευση περιουσιακών στοιχείων, αυστηρές ποινικές κυρώσεις, κλπ).

Μερικά ενδεικτικά μέτρα ισοδύναμου δημοσιονομικού αποτελέσματος που θα ανασχέσουν την προαποφασισμένη επιλογή μειώσεων μισθών και συντάξεων είναι τα εξής:

- Ανεύρεση όσων διαχειρίστηκαν παρανόμως και προς ίδιον όφελος δημόσιο χρήμα, χρηματική αποζημίωση του δημοσίου-επιστροφή χρημάτων και ποινικές διώξεις
- ✓ Έλεγχος και φορολόγηση μεγάλων περιουσιών που αποκτήθηκαν από πολιτικά πρόσωπα τα τελευταία είκοσι (20) έτη: Αναδρομικός έλεγχος των περιουσιακών στοιχείων που απέκτησαν όσοι διετέλεσαν βουλευτές, υπουργοί, πρωθυπουργοί, γενικοί γραμματείς και σύμβουλοι υπουργείων, διοικητές, διευθύνοντες σύμβουλοι και διαχειριστές Οργανισμών δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ, καθώς και οι σύζυγοι και οι συγγενείς αυτών α' βαθμού, από το έτος 1981 μέχρι σήμερα, και φορολόγηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, εφόσον δεν δικαιολογείται η απόκτησή τους.

- ✓ Έλεγχος και φορολόγηση περιουσιακών στοιχείων που απέκτησαν διαχειριστές δημοσίου χρήματος και μέλη επιτροπών ανάθεσης δημοσίων έργων ή προμηθειών τα τελευταία είκοσι (20) έτη, εφόσον η προέλευσή τους δεν μπορεί να δικαιολογηθεί.
- ✓ Αποζημίωση του Δημοσίου από πολιτικά και λοιπά πρόσωπα που απέκτησαν παράνομα και με αθέμιτες πράξεις (μίζες, λαδώματα, προμήθειες κλπ) περιουσιακά στοιχεία τα τελευταία είκοσι (20) έτη και δήμευση αυτών.
- Ανεύρεση όσων έχουν φοροδιαφύγει και φορολόγηση τους για παρελθούσες χρήσεις ανεξαρτήτως αν αυτές θεωρούνται φορολογικά κλεισμένες
 - ✓ Γενική εφαρμογή του «πόθεν έσχες», με έμφαση σε φορολογουμένους που διαθέτουν περιουσιακά στοιχεία σημαντικής αξίας. Άμεση δέσμευση των κεφαλαίων και λοιπών περιουσιακών στοιχείων που δεν δικαιολογούνται από το «πόθεν έσχες» και φορολόγηση αυτών, ως αποκρυφθέντων εισοδημάτων.
 - ✓ Εντοπισμός καταθέσεων και εξαχθέντων κεφαλαίων από έλληνες πολίτες σε τράπεζες στην αλλοδαπή και φορολόγηση αυτών, ως αποκρυφθέντων εισοδημάτων, εφόσον δεν δικαιολογείται η απόκτηση τους.
 - ✓ Δήμευση περιουσιακών στοιχείων που προέρχονται από «ζέπλυμα» μαύρου χρήματος και οικονομικά εγκλήματα (λαθρεμπορία, παράνομο εμπόριο όπλων, ναρκωτικών, κυκλώματα πορνείας, παράνομες προμήθειες, μεσιτείες κλπ).
 - ✓ Κίνητρα προς ιδιοκτήτες για την οικειοθελή δήλωση ακινήτων τους που ανήκουν σε εξωχώριες (offshore) εταιρίες, με τη φορολόγηση των ακινήτων στη φορολογία εισοδήματος, με μειωμένο συντελεστή φόρου 20%, επί μία πενταετία, επί της αξίας κάθε ακινήτου, καθώς και στις λοιπές φορολογίες (ΦΜΑΠ, ΤΑΚ, χαράτσι της ΔΕΗ κλπ).
 - ✓ Θέσπιση υποχρέωσης των δημοσίων υπαλλήλων που είναι ιδιοκτήτες ακινήτων που ανήκουν σε εξωχώριες (offshore) εταιρίες, να δηλώσουν αυτά, με την απειλή «της οριστικής απόλυσης»: Επιβολή των αντίστοιχων φόρων στη φορολογία εισοδήματος.
- Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής σε πραγματικό χρόνο
 - ✓ Έλεγχος της διακίνησης πετρελαίου.
 - ✓ Δραστικός περιορισμός του παρεμπορίου.
 - ✓ Ηλεκτρονική πιστοποίηση της γνησιότητας των φορολογικών στοιχείων.
 - ✓ Δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο των επιχειρήσεων που εξέδωσαν πλαστά στοιχεία.
 - ✓ Απαγόρευση της χρήσης μετρητών σε συναλλαγές άνω των 1000 Ευρώ.
 - ✓ Χρήση της φοροκάρτας και των αποδείξεων συναλλαγών.
 - ✓ Δημιουργία ανάπτυξη «κινήματος αποδείξεων» μέσα από κίνητρα στις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές, έκτακτους αυστηρούς ελέγχους και καλλιέργεια αντίστοιχων στάσεων.

- Φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου και του πλούτου
 - ✓ Θέσπιση «έκτακτης ειδικής εισφοράς» των πλοιοκτητών και εφοπλιστών που έχουν πλοία υπό ελληνική σημαία.
 - ✓ Θέσπιση «έκτακτης ειδικής εισφοράς» επί των κερδών επιχειρήσεων με ακαθάριστα έσοδα άνω των 2 εκατομμυρίων ευρώ: Η εισφορά αυτή θα υπολογίζεται σε ποσοστό 10% επί του μέσου όρου των καθαρών κερδών των τελευταίων τριών (3) κλεισμένων χρήσεων και θα κλιμακώνεται ανάλογα με το ύψος αυτών.
 - ✓ Θέσπιση «έκτακτης ειδικής εισφοράς» στα κέρδη των καζίνο: Η εισφορά θα υπολογίζεται σε ποσοστό 10%-20% επί του μέσου όρου των κερδών των τελευταίων τριών (3) κλεισμένων χρήσεων και παράλληλη θέσπιση «έκτακτου ειδικού τέλους» εισόδου στα καζίνο, το οποίο θα υπολογίζεται σε ένα ποσό (π.χ. 3 ευρώ) για κάθε επισκέπτη των καζίνο.
 - ✓ Έκτακτη φορολόγηση επί των παραγώγων προϊόντων του Χ.Α.Α με κλιμακούμενο συντελεστή 10-20%.
- Ύψος φορολογίας
 - ✓ Θέσπιση ενιαίας και προοδευτικής φορολογικής κλίμακας, με περισσότερα ενδιάμεσα κλιμάκια και μειωμένους συντελεστές φόρου μεταξύ των εισοδημάτων από 12.000 έως 20.000 ευρώ και λιγότερα ενδιάμεσα κλιμάκια με υψηλότερους συντελεστές φόρου για εισοδήματα άνω των 20.000 ευρώ. Διατήρηση των κλιμακίων που υπάρχουν για τα υψηλά εισοδήματα.
 - ✓ Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας: Με αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή της ανά τρίμηνο ή εξάμηνο.
 - ✓ Καθιέρωση ετήσιου αφορολογήτου ποσού 10.000 ευρώ: το ποσό αυτό θα αφορά εισοδήματα από 12.000 έως 30.000 ευρώ το έτος.
- Αύξηση των εσόδων από άλλα μέτρα
 - ✓ Φορολόγηση των εισοδημάτων της εκκλησίας από όλες τις εμπορικές πράξεις της καθώς και της ακίνητης περιουσίας της.
 - ✓ Επανεξέταση των φόρων που συνεπάγονται υψηλό κόστος βεβαίωσης και είσπραξης, αλλά αποφέρουν χαμηλά έσοδα.
 - ✓ Επανεξέταση όλων των φοροαπαλλαγών.
 - ✓ Αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης που αφορά σε πολυτελή διαβίωση (βίλες, κότερα κ.λ.π).
 - ✓ Αύξηση ΦΠΑ στα προϊόντα πολυτελείας και αντίστοιχη μείωση σε προϊόντα λαϊκής κατανάλωσης .

- Ρυθμίσεις νομοθετικές και διευκρινίσεις που διευκολύνουν το φορολογικό έργο
 - ✓ Επίσπευση της εκδίκασης φορολογικών υποθέσεων με αυστηρότερες και άμεσα αποδιδόμενες ποινικές κυρώσεις.
 - ✓ Εντατικοποίηση των προληπτικών και προσωρινών ελέγχων.
 - ✓ Αποσαφήνιση και επαναπροσδιορισμός των εννοιών των «πλαστών» και «εικονικών» στοιχείων, ιδίως όσον αφορά στο λήπτη των στοιχείων και αυστηρές κυρώσεις στους εκδότες εικονικών και πλαστών στοιχείων.
 - ✓ Τροποποίηση της φορολογικής νομοθεσίας, ώστε να τιμωρούνται οι ουσιαστικές παραβάσεις και όχι οι τυπικές, με σκοπό να προαχθεί το αίσθημα φορολογικής δικαιοσύνης και ασφαλείας των φορολογουμένων.
 - ✓ Εισαγωγή και ευρεία χρήση ενός «μοναδικού προσωπικού αριθμού ταυτοποίησης» κάθε πολίτη, κατά τα πρότυπα του «αριθμού κοινωνικής ασφάλισης».
- Αναδιοργάνωση των φορολογικών υπηρεσιών και των ελεγκτικών μηχανισμών
 - ✓ Θέσπιση θέσης «Ειδικού Γραμματέα» του Υπουργείου Οικονομικών, που θα είναι «μόνιμος» και γενικής αναγνώρισης, ο οποίος θα ασχολείται αποκλειστικά με την οργάνωση και την εύρυθμη λειτουργία των φοροελεγκτικών υπηρεσιών.
 - ✓ Ίδρυση κεντρικής επιτελικής υπηρεσίας του υπουργείου Οικονομικών, το προσωπικό της οποίας δεν θα υπόκειται σε μετάθεση στις περιφερειακές φορολογικές υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και θα ασχολείται αποκλειστικά με τη μελέτη των φορολογικών θεμάτων.
 - ✓ Ίδρυση ειδικού κλάδου φορολογικών ελεγκτών, κατά τα ισχύοντα στις χώρες της Ε.Ε.(tax inspectors στο Ηνωμένο Βασίλειο, inspecteurs des impots στη Γαλλία κλπ), με ειδικό μισθολόγιο και αυστηρή διαδικασία επιλογής από υπηρετούντες ήδη υπαλλήλους ή νεοπροσλαμβανόμενους.
 - ✓ Απαλλαγή των ελεγκτικών μηχανισμών του Δημοσίου από τη διαδικασία συλλογής καταγραφής, ταξινόμησης και επεξεργασίας στοιχείων για την αξιοποίηση του φορολογικού μηχανισμού μόνο για τη διενέργεια φορολογικών ελέγχων.
 - ✓ Πλήρης, ουσιαστική και καθολική λειτουργία ηλεκτρονικής εφορίας.

ii) Δαπάνες

Μόνο την περίοδο 2004-2009, οι κρατικές (χωρίς τους τόκους) δαπάνες αυξήθηκαν 50%, όταν η μέση αύξηση στις 27 χώρες της Ε.Ε. ήταν 22%. Ειδικά οι καταναλωτικές δαπάνες του Δημοσίου (σχεδόν το 70% των συνολικών) αυξήθηκαν 41%, όταν στις 27 χώρες αυξήθηκαν 20%. Μια πρώτη ενέργεια είναι ο εντοπισμός των σημείων αλόγιστης αύξησης δαπανών και η εκκίνηση των περικοπών από αυτά.

Βασικοί άξονες μείωσης των δαπανών είναι οι εξής:

➤ Καθιέρωση του Προϋπολογισμού απόδοσης, ώστε να δοθεί τέλος στην πελατειακή σπάταλη, αναποτελεσματική χρήση των κονδυλίων

- ✓ Αλλαγή του συστήματος κατάρτισης του προϋπολογισμού και διαμόρφωση προϋπολογισμού απόδοσης που περιλαμβάνει ορισμό στόχων ανά υπηρεσία και εξειδικευμένη κοστολόγηση της απαιτούμενης δαπάνης από τον προϋπολογισμό με ετήσιο στόχο περιορισμού του κόστους κατά 7%. Η μεθοδολογία που έχει εφαρμοστεί στον Καναδά μείωσε σε μια πενταετία τις δαπάνες κατά 22%, πέτυχε κάλυψη των στόχων σε σχέση με την παροχή υπηρεσιών σε ποσοστά 80 – 92% και βελτίωσε την αποδοτικότητα κατά 30 – 38%.
- ✓ Εξέταση από μηδενική βάση της σκοπιμότητας και του μεγέθους κάθε δαπάνης με επαναπροσδιορισμό της εκ του μηδενός. Ειδική επανεξέταση όλων των καταναλωτικών δαπανών.
- ✓ Άμεση κατάργηση των μυστικών κονδυλίων Ειδικών Λογαριασμών σε όλα χωρίς εξαίρεση τα υπουργεία και τις υπηρεσίες.

➤ Αναδιοργάνωση των συστημάτων προμηθειών ώστε να καταπολεμηθεί η σπατάλη και η διαφθορά και να μειωθούν οι δαπάνες

Αναδιοργάνωση του συστήματος προμηθειών του δημοσίου με καθιέρωση της διαφάνειας και της ισορροπημένης σχέσης κόστους οφέλους, με απαίτηση να οδηγηθούμε κάτω από το μέσο όρο τιμών για αντίστοιχα είδη που πετυχαίνουν τα κράτη μέλη της Ε.Ε. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος θα πρέπει να προχωρήσουν :

- ✓ Η ευρεία χρήση των μειοδοτικών διαγωνισμών, που δεν επιτρέπει την ανάπτυξη της διαπλοκής μεταξύ της ζήτησης και προσφοράς η οποία στηρίζεται στην αυθαιρεσία της βαθμολογίας των αξιολογήσεων προσφορών, με φροντίδα ώστε οι περιγραφές των προκηρύξεων να είναι ακριβείς σε σχέση με τις προδιαγραφές των ζητούμενων προμηθειών.
- ✓ Η δημιουργία συστήματος προμηθειών που θα συνδυάζει τη λειτουργία ενός ενιαίου κέντρου (πληροφόρησης, σύνταξης προδιαγραφών, καταγραφής και δημοσιότητας αποτελεσμάτων, διαιτησίας για επίλυση διαφορών, εποπτείας) με εξουσιοδοτημένους κατά περίπτωση φορείς διενέργειας διαγωνισμού.

- ✓ Η διασφάλιση ότι θα προχωρήσει χωρίς προσκόμματα διαλειτουργικότητας και διασυνδεσιμότητας η δημιουργία Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημόσιων Προμηθειών (ΕΣΔΗΠ) έως το τέλος του 2012 (έργο που ξεκίνησε πριν 10 χρόνια και οι κυβερνήσεις το κρατούν σε εκκρεμότητα), ώστε να βελτιώσει τις διαδικασίες και τον τρόπο εκτέλεσης των προμηθειών.
- Μειώσεις των δαπανών μισθοδοσίας και μετακινήσεων
 - ✓ Επιβολή πλαφόν στους μισθούς και συντάξεις του Δημοσίου, του ευρύτερου δημόσιου τομέα της οικονομίας, της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης.
 - ✓ Εξέταση όλων των «πρόσθετων και παρεπόμενων παροχών» ώστε να εξαλειφθεί η πληρωμή εικονικών εργασιών.
 - ✓ Ανάλυση της μισθοδοσίας του κλήρου από την Εκκλησία, ύστερα από μια εύλογη μεταβατική περίοδο, στο πλαίσιο των διευθετήσεων για χωρισμό εκκλησίας και κράτους.
 - ✓ Εφαρμογή του κανόνα 1 προς 10 στη σχέση αποχωρήσεων και προσλήψεων στο Δημόσιο.
 - ✓ Άμεση διακοπή παροχών σε απογραμμένους υπαλλήλους που δεν προσέρχονται στην εργασία.
 - ✓ Μείωση χρήσης δημόσιων αυτοκινήτων και δαπανών μετακινήσεων σε όλες τις βαθμίδες εξουσίας και στη δημόσια διοίκηση με εντατικοποίηση του ελέγχου σε πραγματικό χρόνο, μέσω εφαρμογή λογισμικούς και προηγμένων συστημάτων τηλεπικοινωνιών.
- Ακίνητη περιουσία
 - ✓ Οικονομικότερη διαχείριση των ακινήτων που μισθώνει ο δημόσιος τομέας. Μείωση των μισθωμένων ακινήτων, με παράλληλη αξιοποίηση των ακινήτων του δημοσίου ή των κληροδοτημάτων και μείωση των ενοικίων που πληρώνει το ελληνικό δημόσιο.
- Μειώσεις των στρατιωτικών δαπανών
 - ✓ Αναστολή κάθε τρέχουσας παραγγελίας νέων οπλικών συστημάτων μέχρις ότου μπει η χώρα σε τροχιά οικονομικής ανάπτυξης και αρχίσει να δημιουργεί ικανοποιητικά πρωτογενή πλεονάσματα. Έγκριση μόνο των απαραίτητων δαπανών για την αύξηση της επιχειρησιακής ετοιμότητας των υπάρχοντων οπλικών συστημάτων.
 - ✓ Αναμόρφωση όλου του συστήματος προμηθειών στις ένοπλες δυνάμεις για τον αποκλεισμό μεσαζόντων και τον περιορισμό κάθε σπατάλης.
 - ✓ Εκσυγχρονισμός της διάταξης των ενόπλων δυνάμεων και επανεξέταση των πόρων που διατίθενται. Εξορθολογισμός των λειτουργικών δαπανών (περίπου 6,5 δις ευρώ), κυρίως της σπατάλης υλικών και ανθρώπινων πόρων που οφείλεται στη διατήρηση πεπαλαιωμένων συστημάτων διάταξης και λειτουργίας.

- Μειώσεις του κόστους της λειτουργίας της Δημοκρατίας
 - ✓ Μείωση τουλάχιστον κατά 50% του κόστους λειτουργίας της Δημοκρατίας. Σε αυτό περιλαμβάνονται οι δαπάνες για τη Βουλή, για τη φρουρά της, για τους συνεργάτες των βουλευτών και τους ίδιους τους βουλευτές, για την προεδρία της Δημοκρατίας, για τη χρηματοδότηση των κομμάτων, των ερευνητικών τους κέντρων κτλ.
 - ✓ Θέσπιση ανώτατου ορίου 20% για αποζημιώσεις πέραν των τακτικών αποδοχών για αιρετούς και υπουργούς.
- Μειώσεις των δαπανών υγείας
 - ✓ Αυστηρός έλεγχος των παροχών υγείας και εξάλειψη της σπατάλης. Περιορισμός των δαπανών υγείας. Περιορισμός φαρμακευτικής δαπάνης (γενόσημα, ολοκλήρωση ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, έλεγχος στη συνταγογράφηση, άμεση προώθηση διαγωνιστικών διαδικασιών). Προώθηση συμβάσεων με διαγνωστικά κέντρα που θα στηρίζονται σε προϋπολογιστικά συστήματα πληρωμών (αντικατάσταση της κατά πράξη πληρωμής με συστήματα που θα έχουν συγκεκριμένο ποσό ώστε να αποτρέπεται η τεχνητή ζήτηση, διακοπή της χορήγησης ακριβών φαρμάκων μέσω φαρμακείων).
- Μειώσεις των δαπανών πρόνοιας
 - ✓ Εξάλειψη των περιπτώσεων παράνομου προσπορισμού επιδομάτων και συντάξεων. Οι 109.000 κακώς αποδιδόμενες συντάξεις κόστους 1,3 δισ. ευρώ ετησίως, καθώς και τα κακώς αποδιδόμενα προνοιακά επιδόματα αποδεικνύουν ότι υπάρχουν τεράστια περιθώρια εξοικονόμησης στις δημόσιες δαπάνες τα οποία κυβέρνηση και τρόικα έπρεπε να έχουν αξιοποιήσει, πριν υπερφορολογήσουν τον ιδιωτικό τομέα και στραγγαλίσουν την παραγωγική οικονομία.
- Επιδότηση ασφαλιστικών ταμείων
 - ✓ Άμεση κατάργηση του ειδικού ασφαλιστικού, συνταξιοδοτικού καθεστώτος που ισχύει για διάφορες κατηγορίες προνομιούχων, μεταξύ των οποίων οι βουλευτές και οι δήμαρχοι.

β) Αντιμετώπιση του κινδύνου παράλυσης της οικονομίας και προώθηση ανάπτυξης νέου τύπου

➤ Λήψη άμεσων μέτρων αποφυγής της παράλυσης

Σε επίπεδο νοικοκυριού είναι απαραίτητη η ελάφρυνση της πίεσης στο βιοτικό επίπεδο μέσω της μείωσης των τιμών. Η μείωση μπορεί να γίνει μέσω ενός συνολικού πακέτου με:

- ✓ Προμήθεια και χρήση της εργαλειοθήκης για την αξιολόγηση του ανταγωνισμού που έχει αναπτύξει (Competition Toolkit) ο ΟΟΣΑ, η εφαρμογή της οποίας βοηθάει στον εντοπισμό πρακτικών που αλλοιώνουν τον ανταγωνισμό.
- ✓ Θέσπιση ρυθμίσεων για την ενίσχυση του ανταγωνισμού προς όφελος του καταναλωτή.
- ✓ Ενδυνάμωση του ελέγχου και της εποπτείας των τιμών, κυρίως στις περίπου πενήντα ξένες και ελληνικές επιχειρήσεις που κυριαρχούν στην αγορά και μέσα από τις ενδο-ομιλικές συναλλαγές διαθέτουν τα προϊόντα τους στη λιανική σε υψηλές τιμές.

Σε επίπεδο γενικής οικονομικής δραστηριότητας είναι ζωτικής σημασίας η χρηματοδότηση του κύκλου παραγωγής και εμπορίας, που αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα λόγω έλλειψης ρευστότητας και υπονόμησης του κύρους των εγγυητικών επιστολών που παρέχουν οι ελληνικές τράπεζες σε επιχειρήσεις. Σε αυτή την κατεύθυνση χρειάζεται άμεση ενίσχυση της ρευστότητας με :

- ✓ Αύξηση των διαθέσιμων ποσών του νεοιδρυθέντος Ταμείου Εγγύησης για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις ώστε να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση με ευνοϊκούς όρους από τις τράπεζες.
- ✓ Επιδίωξη δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού παροχής εγγυήσεων προς τις επιχειρήσεις και όχι προς τις τράπεζες, ώστε οι βιώσιμες ελληνικές επιχειρήσεις να μπορούν μέσω αυτού του μηχανισμού εγγυήσεων να δανειοδοτηθούν από ευρωπαϊκές τράπεζες. Επίσης η ιδέα για τη δημιουργία μιας τράπεζας ειδικού σκοπού για τη χρηματοδότηση βιώσιμων επιχειρήσεων που έχουν υψηλή πιστοληπτική αξιολόγηση θα μπορούσε να έχει θετικά αποτελέσματα.
- ✓ Απαίτηση για διατήρηση των γραμμών χρηματοδότησης προς τις επιχειρήσεις από το τραπεζικό σύστημα που ενισχύεται μέσω της ανακεφαλαιοποίησης. Στο πλαίσιο αυτής της χρηματοδότησης να γίνουν σε προτεραιότητα οι πληρωμές των χρωστούμενων σε εργαζόμενους που έχουν πολλές επιχειρήσεις αφού καταβάλλουν μόνο μέρος του μισθού και αυτό το στοιχείο μπορεί να ελεγχτεί με πληρωμές των υπολοίπων μέσω επιταγών.

Άλλες σημαντικές παράμετροι για την ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων είναι η εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του κράτους προς τους προμηθευτές ποσού περίπου 7 δισ. Ευρώ, ο συμψηφισμός υποχρεώσεων – απαιτήσεων στη σχέση επιχειρήσεων – κράτους συνυπολογίζοντας όλους τους φορείς του δημόσιου και η έγκαιρη επιστροφή στις επιχειρήσεις των προσωρινών παρακρατήσεων ΦΠΑ.

➤ Χρηματοδότηση της ανάπτυξης

Τα χρηματοδοτικά μέσα μπορούν να υπάρξουν με το συνδυασμό της αξιοποίησης πόρων του ΕΣΠΑ, της δανειοδότησης από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και της κινητοποίησης ιδιωτικών πόρων. Συγκεκριμένα ζητούμενα είναι τα εξής:

- ✓ Υπερκέραση των δυσκολιών, με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, για τη διαμόρφωση του χρηματοδοτικού πλαισίου στήριξης και εκκίνηση επενδύσεων σε έργα υποδομών (αυτοκινητόδρομοι και διαχείριση αποβλήτων) .
- ✓ Διεκδίκηση ειδικού αναπτυξιακού πακέτου από την ΕΕ για τη στήριξη επενδύσεων σε όλους τους τομείς της οικονομίας.
- ✓ Επιτάχυνση των ρυθμών υλοποίησης του ΕΣΠΑ. Καμία δικαιολογία δεν μπορεί να υπάρξει πλέον, για οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση στην υλοποίηση των έργων που έχουν θέσει σε προτεραιότητα οι Περιφέρειες και τα Υπουργεία που ισοδυναμούν με επενδυτική ανάσα άνω των 10 δις και δημιουργία τουλάχιστον 100.000 νέων θέσεων εργασίας.
- ✓ Ταχύτατη αξιοποίηση του νέου χρηματοδοτικού μέσου για δράσεις υπέρ της απασχόλησης των νέων για το διάστημα 2012-2014.
- ✓ Κινητοποίηση των οικονομικών δυνάμεων της χώρας, της διασποράς και ξένων επενδυτών. Διεύρυνση των συμμαχιών και ενίσχυση των συμπράξεων με διεθνείς εταιρείες κατόχους κεφαλαίων και τεχνογνωσίας, με επιδίωξη η Ελλάδα να γίνει χώρα επενδύσεων και να δημιουργηθούν κοινά αναπτυξιακά στρατηγικά συμφέροντα που θα προσβλέπουν στην παραμονή της χώρας στο ευρώ.
- ✓ Κανονική Εκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) και κατάργηση της μεθοδολογίας των τελευταίων χρόνων να μειώνεται, καθώς προτιμάται μια βραχυπρόθεσμη εντύπωση από την εμφάνιση μείωσης του ελλείμματος αντί μιας πολλαπλά επωφελούς αναπτυξιακής διαδικασίας, τα αποτελέσματα της οποίας θα εμφανίζονται σε μεσοπρόθεσμο διάστημα.
- ✓ Προώθηση φορολογικών ρυθμίσεων όπως μείωση ΦΠΑ σε βασικά είδη διατροφής, και άλλων ρυθμίσεων όπως αυτές των τραπεζικών δανείων, ώστε να αυξηθεί το διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών και η ενεργός ζήτηση.

➤ Αλλαγή του χαρακτήρα της ανάπτυξης

Η ανάπτυξη για να έχει στοιχεία διατηρησιμότητας και για να διαχυθούν οι ωφέλειες στο σύνολο της κοινωνίας θα πρέπει να απαλλαγεί από τις παθογένειες του προηγούμενου μοντέλου και να συνδεθεί με τη γενικότερη προσπάθεια ανασυγκρότησης της οικονομίας και του κράτους. Αυτό σημαίνει:

- ✓ Διαχείριση των πόρων με διαφάνεια και δημοκρατία στο σχεδιασμό, βέλτιστη σχέση κόστους οφέλους, διαρκή διαδικασία αξιολόγησης και επανασχεδιασμού παρεμβάσεων ώστε να βελτιώνονται τα αποτελέσματα τους και οι ωφέλειες για την κοινωνία.
- ✓ Προτεραιότητα σε υποδομές και δραστηριότητες με μεγάλο εισοδηματικό πολλαπλασιαστή, που αυξάνουν την παραγωγικότητα, ενισχύουν την εξωστρέφεια και δημιουργούν μεγάλο αριθμό μόνιμων θέσεων εργασίας (καινοτομία, έρευνα, επιχειρηματικότητα σε τομείς διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών, διαχείριση απορριμμάτων κ.α.). Η επιλογή δημόσιων έργων θα πρέπει γίνεται με κριτήριο την αναπτυξιακή τους στόχευση, τις εξωτερικές οικονομίες και τη μόχλευση και όχι τα πολιτικοοικονομικά λόμπυ και τις πολιτικές επιρροές των ομάδων της οικονομικής ελίτ που έμαθαν να παράγουν πολλά ίδια κέρδη και λίγα αποτελέσματα προς όφελος της κοινωνίας.
- ✓ Ανάπτυξη μεγάλων αλλά κυρίως πολλών χιλιάδων μικρών και μεσαίων παρεμβάσεων σε συνδυασμό με την επαγγελματική κινητικότητα ώστε να υπάρξει ένα εθνικό σχέδιο μεταφοράς της δραστηριότητας σε τομείς εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών και να δημιουργηθούν εκατοντάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.
- ✓ Δημιουργία προϋποθέσεων περιφερειακής και τοπικής οικονομικής ανάπτυξης με τη ενίσχυση των τοπικών συμπράξεων και την υιοθέτηση στρατηγικών αξιοποίησης των τοπικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων.
- ✓ Ανασυγκρότηση του ιδιωτικού τομέα και υποστήριξη κατά προτεραιότητα μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων ώστε να υπερβούν προβλήματα εσωστρέφειας, τεχνολογικής υστέρησης και έλλειψης χρηματοδότησης. Υποστήριξη της δημιουργίας νέων οικονομικών υποκειμένων, ιδιαίτερα στον τομέα της Κοινωνικής Οικονομίας, με ενίσχυση των συνεταιρισμών (παραγωγικών και προμηθευτικών) των κοινοπραξιών, των ενώσεων καταναλωτών και των συνεταιρισμών ανέργων.
- ✓ Αναδιοργάνωση όλων των σχετικών συστημάτων του δημοσίου ώστε να υποστηρίζουν αποτελεσματικά αυτές τις κατευθύνσεις.

➤ Οι Πράσινες πολιτικές στον πυρήνα του νέου αναπτυξιακού μοντέλου

Στόχος είναι οι "πράσινες πολιτικές" να συνεισφέρουν πρωταρχικά στην εξοικονόμηση της ενέργειας, να προσφέρουν "ισοδύναμα" στον τρόπο παραγωγής και κατανάλωσης, να συμβάλουν στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, στην αναζωογόνηση του περιβάλλοντος και της κοινωνικής ζωής.

Στη βάση αυτού του στόχου, υποστηρίζουμε :

- ✓ Την αλλαγή προς την κατεύθυνση της οικονομίας χαμηλής ενέργειας.
- ✓ Την αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας με την καθιέρωση μηχανισμών εξοικονόμησης ενέργειας.
- ✓ Τη θέσπιση ενός κοκκινοπράσινου ISO στην παραγωγή προϊόντων, που θα επιβραβεύει τις επιχειρήσεις για τη διαχείριση των λειτουργιών τους με εφαρμογή των περιβαλλοντικών και κοινωνικών προτεραιοτήτων.
- ✓ Την επίτευξη του στόχου διείσδυσης των ΑΠΕ σε ποσοστό 40% επί της ηλεκτροπαραγωγής έως το 2020, που προϋποθέτει σημαντικές επενδύσεις ΑΠΕ.
- ✓ Το νέο χωρικό σχεδιασμό, που θα προωθήσει την προστασία της γεωργικής γης, τον απόλυτο περιορισμό της εκτός σχεδίου δόμησης, την οριοθέτηση παραγωγικών ζωνών, την αρχή της συμπαγούς πόλης με έμφαση στην αναβάθμιση του δημόσιου χώρου, την αυστηρά ελεγχόμενη οικιστική επέκταση, την ορθολογική διαχείριση της δημόσιας γης και την αποτύπωση περιβαλλοντικής-χωροταξικής στρατηγικής με βάση πραγματικά στοιχεία ανά Περιφέρεια.

➤ Εθνικό σχέδιο μεταφοράς σε τομείς εμπορεύσιμους / τομείς ανάπτυξης

Ενεργοποίηση ενός εθνικού σχεδίου μεταφοράς της οικονομικής δραστηριότητας σε προϊόντα εμπορεύσιμα, με στροφή στην καινοτομία, ενίσχυση της εξωστρέφειας της μεταποίησης, ανάληψη πρωτοβουλιών από το κράτος για το άνοιγμα αγορών σε παραδοσιακούς και νέους τομείς. Ώθηση στην ανάπτυξη σε παλιούς και νέους τομείς όπως ο πρωτογενής τομέας, ο τουρισμός σε σύνδεση με τον πολιτισμό, η ναυτιλία, η διαχείριση απορριμμάτων, η εξόρυξη, η ενέργεια, η πληροφορική και γενικά οι συνδεδεμένοι με υψηλή γνώση τομείς της οικονομίας.

Πρωτογενής τομέας

Προώθηση της ολοκληρωμένης ανάπτυξης της υπαίθρου και δημιουργία μιας ανταγωνιστικής αγροτικής οικονομίας με εμπορεύσιμα αγαθά, με μέτρα όπως:

- ✓ Η παραγωγή νέων προϊόντων που δεν χρειάζονται μεγάλες εκτάσεις αλλά προϋποθέτουν εξειδικευμένη γνώση.
- ✓ Η παραγωγή πιστοποιημένων αγροτικών προϊόντων.
- ✓ Η απόδοση προτεραιότητας στην κτηνοτροφία.

- ✓ Η ενθάρρυνση των νέων που θέλουν να ασχοληθούν με τον πρωτογενή τομέα.
- ✓ Η ανάπτυξη της έρευνας και της σχετικής εκπαίδευσης σε νέες βάσεις.
- ✓ Η καθετοποίηση της παραγωγής μέσα από ποικίλες συλλογικότητες, ώστε με συνένωση οικονομικών δυνάμεων να αντιμετωπιστούν οι επεμβάσεις των ασύδοτων μεσαζόντων και καρτέλ.
- ✓ Η υποστήριξη της προώθησης του συνόλου των ελληνικών διατροφικών προϊόντων στις αγορές.

Τουρισμός

Σχεδιασμός μιας πολιτικής μεσοπρόθεσμης απόδοσης για τον Τουρισμό που να περιλαμβάνει:

- ✓ Άμεση σύνδεση του Τουρισμού με τις ανάγκες προστασίας του περιβάλλοντος.
- ✓ Προτεραιότητα στην ανάπτυξη πολιτιστικού τουρισμού και ενσωμάτωση στο τουριστικό προϊόν της χώρας των πολιτιστικών στοιχείων της κάθε περιοχής.
- ✓ Ανακούφιση των τουριστικών περιοχών με την επίσπευση της δημιουργίας των αναγκαίων έργων γενικής υποδομής και την εφαρμογή προγραμμάτων ανάπλασης των φορτισμένων τμημάτων τους.
- ✓ Προσαρμογή της διαφημιστικής παρουσίας της χώρας στο εξωτερικό στα πορίσματα ερευνών αγοράς και σχεδίων μάρκετινγκ.
- ✓ Σύνδεση της παραγωγής των άλλων παραγωγικών τομέων, και ιδιαίτερα των προϊόντων του πρωτογενούς τομέα, με τον Τουρισμό.
- ✓ Αναθεώρηση της τουριστικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.
- ✓ Σε βραχυπρόθεσμο επίπεδο, υπέρβαση των κοντόφθαλμων συγκρούσεων φορέων και αρμοδιοτήτων και εφαρμογή ενός στοχευμένου Σχεδίου Διαχείρισης Κρίσης, που να βάλει την χώρα και πάλι στην καρδιά των αγορών του Τουρισμού και που να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, αποτελεσματικά μέτρα στήριξης της απασχόλησης.

Ναυτιλία

Ανάπτυξη συντονισμένης προσπάθειας, μέσα και από σειρά κινήτρων, για την ενίσχυση της ναυτιλίας και την στροφή σε ελληνικά πληρώματα. Συγκεκριμένα:

- ✓ Πιο ευέλικτο νηολόγιο ώστε να εγγραφούν και άλλα ελληνόκτητα πλοία που τώρα έχουν ξένη σημαία, διευκολύνσεις για ναυλοσύμφωνα μεγάλης διάρκειας.
- ✓ Ενθάρρυνση του εκσυγχρονισμού του ναυπηγοεπισκευαστικού κλάδου με την συμμετοχή του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου μέσω κινήτρων προσέλκυσή τους για κατασκευές σε ελληνικά ναυπηγεία.

Τράπεζες

- ✓ Διαμόρφωση ενός ισχυρού πυλώνα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα υπό τον έλεγχο του δημοσίου, με στόχο την εξασφάλιση της ομαλής ροής του χρήματος και της χρηματοδότησης της οικονομίας με μειωμένα επιτόκια. Αυτός ο πυλώνας μπορεί να συμπεριλάβει την Εθνική, όπου το δημόσιο επανακτά το κρίσιμο πακέτο μετοχών για τον ουσιαστικό έλεγχό της, και τις λοιπές τράπεζες δημόσιου συμφέροντος ΑΤΕ, ΤΤ και Ταμείο παρακαταθηκών και δανείων.
- ✓ Προώθηση νέου θεσμικού πλαισίου εποπτείας και ελέγχου του τραπεζικού και γενικότερα του χρηματοοικονομικού συστήματος στη βάση του κοινωνικού ελέγχου για την προστασία του οικονομικού συστήματος και του πολίτη.
- ✓ Μετά το PSI και την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών με έκδοση όχι κοινών μετοχών, σε κάθε περίπτωση το Ελληνικό Δημόσιο, σε όποιες τράπεζες καταστεί κύριος μέτοχος έχει υποχρέωση να λάβει όλα τα μέτρα και να προβεί σε ενέργειες για τη βέλτιστη διαχείριση της επένδυσής του.
- ✓ Τα κεφάλαια, πλέον των 23 δις, που θα χρησιμοποιηθούν για την ανακεφαλαιοποίηση, πρέπει να στηρίζουν την προσπάθεια επανεκκίνησης της οικονομίας και της κοινωνίας και όχι απλώς να οδηγηθούν στη δημιουργία «αποθεματικών κεφαλαίων» που θα επιτρέπουν στις τράπεζες να διατηρούν ελκυστικούς δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας.

➤ Ανασυγκρότηση του ιδιωτικού τομέα / μηχανισμοί υποστήριξης και ελέγχου

Υποστήριξη της ανασυγκρότησης του ιδιωτικού τομέα. Η ενίσχυση του κράτους θα στραφεί στην αντιμετώπιση του κινδύνου πιστωτικού στραγγαλισμού, στην εξάλειψη της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, στη δημιουργία σταθερού φορολογικού πλαισίου, στην αντιμετώπιση των δομικών αδυναμιών των ελληνικών επιχειρήσεων μέσα από συγχωνεύσεις και συνεργασίες, στην υποστήριξη της στροφής σε παραγωγικές επενδύσεις σε τομείς τεχνολογικής αιχμής και καινοτομίας και στη στήριξη της ελληνικής παραγωγής από τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις.

γ) Άμεσα μέτρα ανακούφισης, δημιουργία δικτύου κοινωνικής προστασίας, σύγχρονο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος

Η κοινωνική πολιτική στην περίοδο που διανύουμε είναι καθοριστικής σημασίας για τη ζωή των πολιτών. Πιστεύουμε ότι υπάρχει δυνατότητα αλλά και υποχρέωση για άσκηση κοινωνικής πολιτικής σε περιβάλλον κρίσης και οικονομικής δυσπραγίας.

Η κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας οδηγεί στο να διαμορφώσουμε μια πρόταση για την κοινωνική πολιτική πάνω σε δύο βασικούς άξονες.

- ✓ Πρώτον, ένα άμεσο πρόγραμμα ανακούφισης των πληγέντων με στόχους και μέτρα που θα προστατεύουν όσους έχουν απόλυτη ανάγκη
- ✓ Δεύτερον, ένα πλέγμα υποστηρικτικών δημόσιων πολιτικών που με οριζόντιο τρόπο θα ελαφρύνουν τα βάρη των πολιτών, στα πλαίσια μιας συνολικής προσπάθειας επαναθεμελίωσης και αναδιάρθρωσης του κοινωνικού κράτους.

Στοχευμένα μέτρα ανακούφισης

Σε ό,τι αφορά το άμεσο πρόγραμμα ανακούφισης των εχόντων απόλυτη ανάγκη, προτείνουμε :

- ✓ Προγράμματα σίτισης για τους έχοντες ανάγκη.
- ✓ Πρόνοια για τους άστεγους: Νομοθετικός καθορισμός των αστέγων ως ειδικής κοινωνικής ομάδας. Πρόνοια σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση για τη δημιουργία χώρων, με χρησιμοποίηση της λιμνάζουσας κτιριακής περιουσίας του δημοσίου, όπου οι άστεγοι θα μπορούν να βρίσκουν κατάλυμα, συνθήκες υγιεινής, τροφή, ρουχισμό, πληροφόρηση για θέματα ανεύρεσης εργασίας και υποστήριξη για ένταξη.
- ✓ Καταγραφή μαθητών με σοβαρά προβλήματα φτώχειας και οργάνωσης της μέριμνας με τη συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης, με σεβασμό στην προσωπικότητα και την ατομικότητα.
- ✓ Ανεύρεση οικογενειών που δεν έχουν κανένα εισόδημα και άμεση υποστήριξή τους. Έμφαση σε μονογονεϊκές και πολύτεκνες οικογένειες.
- ✓ Στήριξη των ΑΜΕΑ με εξάντληση των επιδοματικών δυνατοτήτων. Ενοποίηση των επιδομάτων ΑΜΕΑ σε ένα νέο επίδομα αναπηρίας, το ύψος του οποίου θα μεταβάλλεται ανάλογα με τις ανάγκες κάθε μορφής αναπηρίας.
- ✓ Επαναφορά του επιδόματος ενοικίου για τις οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα.
- ✓ Επαναφορά του επιδόματος ανεργίας στο προηγούμενο ύψος μέσω συνδυασμού με προγράμματα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.
- ✓ Ενίσχυση των μακροχρόνια ανέργων με επέκταση του προνοιακού επιδόματος στους μακροχρόνια ανέργους ανεξαρτήτως ηλικίας.

- ✓ Σχεδιασμός και σταδιακή εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος μέχρι το τέλος του 2012, μέτρο που λειτουργεί ήδη σε 23 κράτη μέλη.
- ✓ Άμεση αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου για την ένταξη των ανέργων σε θέσεις κατάρτισης, απόκτησης εργασιακής εμπειρίας και μαθητείας.

Οριζόντιες υποστηρικτικές δημόσιες πολιτικές

Για την υλοποίηση όλων αυτών των παρεμβάσεων είναι απαραίτητη η συνεργασία κρατικών φορέων με εθελοντικά δίκτυα αλληλεγγύης ώστε οι παρεμβάσεις να είναι άμεσες και αποτελεσματικές υπερκερνώντας τη γραφειοκρατία.

Σε ό,τι αφορά τις οριζόντιες υποστηρικτικές δημόσιες πολιτικές επιδιώκουμε την αναπλήρωση των εισοδηματικών απωλειών με την «αύξηση του κοινωνικού μισθού», δηλαδή κοινωνικών υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από το κράτος ή και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με την ίδια δημοσιονομική δαπάνη στοχεύουμε σε καλύτερα αποτελέσματα.

- ✓ Παιδικόι σταθμοί διευρυμένου ωραρίου λειτουργίας.
- ✓ Ολοήμερα δημοτικά σχολεία.
- ✓ Προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- ✓ Προγράμματα στήριξης ηλικιωμένων – «βοήθεια στο σπίτι».

Ανακούφιση για τα δάνεια των ιδιωτών από τις τράπεζες και τα επιτόκια των πιστωτικών καρτών

Προώθηση ρυθμίσεων στα δάνεια ώστε: Να μειωθούν σημαντικά τα επιτόκια στα καταναλωτικά δάνεια και στις πιστωτικές κάρτες. Να μην υπερβαίνει η υποχρέωση μηνιαίας δόσης το 30% του διαθέσιμου οικογενειακού εισοδήματος και να δίνονται αντίστοιχες χρονικές επιμηκύνσεις. Να παραταθεί η απαγόρευση των πλειστηριασμών για μια τριετία.

Συγκεκριμένα: Οι τράπεζες πρέπει να υποχρεωθούν να προσέλθουν σε μια Προγραμματική Σύμβαση, μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών, για τη λήψη μέτρων όπως: η παραχώρηση περιόδου χάριτος, χωρίς καταβολή τόκων και κεφαλαίου, η μείωση του επιτοκίου και η παράταση της συμβατικής διάρκειας του δανείου που συνδυαστικά θα οδηγούν στη μείωση του συνολικού ποσού που θα κληθεί να δώσει ο δανειολήπτης. Τα δάνεια ιδιωτών (στεγαστικά, προσωπικά-καταναλωτικά) για τα οποία έχει ήδη αποπληρωθεί το κεφάλαιο, συν ένα εύλογο κέρδος, πρέπει να διαγράφονται. Στα υπόλοιπα, επαναπροσδιορίζονται και βελτιώνονται περίοδος χάριτος, επιτόκια και διάρκεια αποπληρωμής.

Για τις πιστωτικές κάρτες η κυβέρνηση έχει υποχρέωση να αναλάβει άμεση πρωτοβουλία για μια Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών προκειμένου να διασφαλισθούν επιτόκια πιστωτικών καρτών που θα παρακολουθούν τα επιτόκια των «βασικών μαζικών προϊόντων» των πιστωτικών καρτών των τραπεζών των χωρών της ευρωζώνης.

Οι ρυθμίσεις αυτές θα μειώσουν την ωφέλεια των τραπεζών από κάθε ξεχωριστό δάνειο αλλά θα αποτρέψουν τη μετατροπή πολλών δανείων σε μη εξυπηρετούμενα.

Συντάξεις:

Το προηγούμενο σύστημα συντάξεων αναδιένεμε πόρους και δικαιώματα αλλά στην αντίθετη κατεύθυνση: ευνοούσε τους πλούσιους σε βάρος των φτωχών, τους ελεύθερους επαγγελματίες σε βάρος των μισθωτών, τους εργαζόμενους του Δημοσίου σε βάρος των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, όσους ήταν κοντά στην ηλικία συνταξιοδότησης σε βάρος των νέων ασφαλισμένων – και κυρίως ευνοούσε τη σημερινή γενεά φορτώνοντας δυσβάστακτα βάρη στις επόμενες. Γι' αυτό και είναι αναγκαία η ενοποίηση του συστήματος συντάξεων, η πλήρης κατάργηση όλων των κοινωνικών πόρων, η στήριξη του εισοδήματος όλων των ηλικιωμένων, ανεξαρτήτως ασφαλιστικού ταμείου ή επαγγελματικού κλάδου. Σε κάθε περίπτωση η βασική σύνταξη (που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, σύμφωνα με τη νέα ασφαλιστική νομοθεσία) πρέπει να καταβάλλεται σε κάθε πολίτη που συμπληρώνει τα 65 έτη χωρίς άλλες προϋποθέσεις και με πλήρη προστασία αυτών των συντάξεων από τον πληθωρισμό.

Οικονομικά τα μέτρα αυτά μπορούν να στηριχτούν με εξοικονόμηση πόρων, αξιοποίηση εσόδων που θα προκύπτουν από τομείς που δεν προβλέπει το μνημόνιο ή με υπεραπόδοση των μέτρων, αναδιοργάνωση στο εύρος και κυρίως στην ποιότητα των παρεχόμενων δημόσιων υποστηρικτικών λειτουργιών, κινητοποίηση της κοινωνίας των πολιτών, συμμετοχή όσων ευνοούνται από κρατικές ρυθμίσεις όπως οι τράπεζες από την ανακεφαλαιοποίηση.

Το κοινωνικό κράτος είναι κεντρικός πυλώνας της πολιτικής μας πρότασης. Θέλουμε να το διατηρήσουμε, να το ενισχύσουμε και να το καταστήσουμε αποδοτικότερο και για αυτό είμαστε αποφασισμένοι να το προσαρμόσουμε σε νέες συνθήκες και δεδομένα. Μια ευρεία αναδιάρθρωση και μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής πολιτικής είναι ο μόνος τρόπος επιτυχίας αυτού του στόχου. Η προσπάθειά αυτή πρέπει να βασίζεται σε τρεις αρχές.

Η πρώτη αρχή είναι η χρηματοδότηση και ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους στο έδαφος μιας δημοσιονομικής ισορροπίας και όχι από διαρκή ελλείμματα και δάνειους πόρους. Αυτή η βασική αρχή θωρακίζει το κοινωνικό κράτος από πιέσεις και ιδεολογικές προσεγγίσεις απαξίωσής του και το καθιστά βιώσιμο και σταθερό στο χρόνο.

Η δεύτερη αρχή είναι η στόχευση και η απόδοση προτεραιότητας σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη και όχι σε ομάδες που μέσω της ισχύος τους προνομιακά επωφελούνταν από αυτό, εξαλείφοντας τις δυνατότητες για αντίστοιχες πρόνοιες στους πραγματικά έχοντες ανάγκη.

Η τρίτη αρχή είναι η ορθολογική διαχείριση των πόρων ώστε να εξαλειφθούν τα φαινόμενα παράνομου ατομικού προσπορισμού ή και ιδιοποίησης από συμφέροντα που νέμονται τους πόρους.

δ) Λήψη μέτρων για την αναδιοργάνωση των τομέων υγείας, παιδείας, πολιτισμού, ασφάλειας αφενός ως δικαιωμάτων και αφετέρου ως συστατικών στοιχείων της διαδικασίας ανάταξης της ελληνικής κοινωνίας

ι) Πρόσβαση στη γνώση , επένδυση στο μέλλον

Η παιδεία ευρύτερα και το εκπαιδευτικό σύστημα έχουν κεντρικό ρόλο στην προσπάθεια ανασυγκρότησης και ανασύνταξης της χώρας, της κοινωνίας αλλά και της οικονομίας.

Το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας, παρά τις βελτιώσεις, παραμένει ακόμα σε μεγάλο βαθμό εγκλωβισμένο σε πρακτικές και αντιλήψεις του παρελθόντος και δεν συνομιλεί αρμονικά με τον ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο εκπαίδευσης και έρευνας. Για να γίνει η εκπαίδευση πυλώνας της ανασυγκρότησης της χώρας, χρειαζόμαστε ένα συνεκτικό μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που να βλέπει την εκπαίδευση σε όλες της τις βαθμίδες και σε όλες της τις εκδοχές και να χαράσσει μέσα από την πολυμορφία των εκπαιδευτικών δομών ενιαία πορεία. Ο στόχος αυτός είναι μακροπρόθεσμος, απαιτεί προσπάθεια και σχέδιο, ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις αλλά είναι ταυτόχρονα επιτακτικός για τη φάση της μεγάλης κρίσης που διέρχεται η χώρα μας.

Η Δημοκρατική Αριστερά δεσμεύεται να προωθήσει κάθε αλλαγή για να γίνουν τα σχολεία και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα εργαστήρια για τη διαμόρφωση σύγχρονων, κριτικά σκεπτόμενων και υπεύθυνων πολιτών, αντρών και γυναικών. Συγκεκριμένα:

- ✓ Πρωτοβάθμια εκπαίδευση: Ανανέωση αναλυτικών προγραμμάτων, σχολικών βιβλίων και μεθόδων διδασκαλίας με στόχο την επικαιροποίηση των γνώσεων και των δεξιοτήτων και τη δημιουργία ενός σύγχρονου συνεργατικού σχολικού περιβάλλοντος στο οποίο δεν θα αποκλείεται κανένα παιδί. Εκκοσμίκευση του περιεχομένου σπουδών. Κατάργηση του μοναδικού υποχρεωτικού εγχειριδίου. Μέριμνα για την εκπαίδευση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Ορθολογισμός και αναβάθμιση των υποδομών.
- ✓ Δευτεροβάθμια εκπαίδευση: Αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών. Εκ θεμελίων επανίδρυση της δευτεροβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης και ανασυγκρότηση της μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να πάψει το Λύκειο να αποτελεί προθάλαμο των πανελλαδικών εξετάσεων και να αποκτήσει αυτόνομο εκπαιδευτικό ρόλο. Στήριξη όλων των εκπαιδευτικών προγραμμάτων που αποσκοπούν στη μείωση των ανισοτήτων και εμπλουτίζουν τη μαθησιακή διαδικασία (ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, τάξεις υποδοχής μεταναστών, ενίσχυση της ειδικής αγωγής, οργανωμένες πολιτιστικές δραστηριότητες και προγράμματα). Συνεχής επιμόρφωση και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, αξιοκρατική πρόσληψη και ανέλιξη.

- ✓ Τριτοβάθμια εκπαίδευση: Ίσες ευκαιρίες μόρφωσης για όλους τους πολίτες. Νέα αντίληψη για την άρρηκτη σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με την έρευνα. Δημόσιο πανεπιστήμιο που αυτοδιοικείται, αξιολογείται και λογοδοτεί. Εξωστρέφεια που προϋποθέτει την εναρμόνισή με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς πρακτικές. Επανασχεδιασμός του ακαδημαϊκού χάρτη με την αναδιάταξη του τοπίου των σχολών, των τμημάτων και των τομέων.

Ταυτόχρονα είναι αναγκαία η αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων που διατίθενται για τη δια βίου μάθηση και την επαγγελματική κατάρτιση, που έχει καταλήξει να είναι μέρος των πελατειακών σχέσεων και μιας λογικής απορροφητικότητας και επιδομάτων. Η αναβάθμιση της δια βίου μάθησης προϋποθέτει ορθολογική διαχείριση, διαρκή σχεδιασμό, έλεγχο και αξιολόγηση των παρεμβάσεων και των αποτελεσμάτων τους, ώστε να ανταποκριθεί επαρκώς στην ανάγκη διαρκούς υποστήριξης των πολιτών για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων τους και τη διευκόλυνση της επαγγελματικής κινητικότητάς τους προς νέους τομείς με προοπτική απασχόλησης.

ii)Υγεία

Σήμερα στην εποχή της οικονομικής, πολιτικής αλλά και πολιτιστικής κρίσης γίνονται πια πασιφανή τα τεράστια και χρόνια προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί στον τομέα της υγείας, της ασφάλισης και της περίθαλψης των πολιτών της χώρας.

Σε αυτή την κρίση το σύστημα υγείας έχει καίριο ρόλο. Για τον κάθε πολίτη καλείται να σταθεί ανάχωμα απέναντι στον κίνδυνο της αρρώστιας και την απειλή της προσωπικής ή οικογενειακής κατάρρευσης που μπορεί να προκληθεί από τη σοβαρή ασθένεια. Για την κοινωνία καλείται να αποτελέσει φραγή στη διάλυση της κοινωνικής συνοχής που τροφοδοτείται από τις ανισότητες και το έλλειμμα αλληλεγγύης για τα μεγάλα συμβάντα της ζωής, όπως η αρρώστια και ο θάνατος. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η χώρα χρειάζεται ένα ανθρώπινο, αποτελεσματικό και δίκαιο σύστημα υγείας.

Η πάταξη της σπατάλης στο σύστημα υγείας αποτελεί κομβικό ζήτημα. Απαιτούνται τολμηρά βήματα για την εξυγίανση και τον εξορθολογισμό του. Απαιτείται ρήξη με κύκλους άνομων συμφερόντων, με πρακτικές διαπλοκής εταιρειών-υπηρεσιών-γιατρών, με την κυριαρχία του πελατειακού κράτους, με οργανωτικούς ανορθολογισμούς και με εγκατεστημένες πρακτικές που έχουν εκτινάξει τις δαπάνες υγείας. Η πολιτική των κυβερνήσεων των τελευταίων ετών επικεντρώνεται μονοσήμαντα σε ασκήσεις «τυφλών» περικοπών. Πάταξη όμως της σπατάλης δεν σημαίνει «τυφλές» και «οριζόντιες» περικοπές. Κρίσιμες πλευρές του συστήματος υγείας χρειάζονται σημαντική ενίσχυση και γενναία χρηματοδότηση.

Στρατηγικός στόχος μας είναι η προάσπιση του δημόσιου συστήματος υγείας που θα συνεπικουρείται από τον ιδιωτικό τομέα με σαφείς κανόνες, με στόχο την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών πρόσβασης όλων των πολιτών στις υπηρεσίες υγείας.

Θεωρούμε ότι για οποιαδήποτε αλλαγή στο χώρο της υγείας προϋπόθεση είναι αρχικά η καταγραφή των υγειονομικών αναγκών της χώρας για πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια περίθαλψη, σύμφωνα με διεθνή πρότυπα αλλά λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη και τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες της χώρας.

Η ενοποίηση των κλάδων υγείας των μεγάλων ασφαλιστικών οργανισμών είναι απαραίτητη. Ωστόσο, η έλλειψη επαρκούς σχεδιασμού, η τραγική υποχρηματοδότηση, η ασάφεια στον τρόπο ρύθμισης σημαντικών ζητημάτων και η ανυπαρξία προβλέψεων για την αλλαγή του μοντέλου άσκησης πρωτοβάθμιας ιατρικής κινδυνεύουν να υπονομεύσουν αυτό το δυνητικά σημαντικό εγχείρημα.

Το ζητούμενο δεν είναι μόνο η οργανωτική ενοποίηση, αλλά και η εφαρμογή της φιλοσοφίας της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας με: Εξασφάλιση από το δημόσιο σύστημα υγείας προς τους πολίτες του «γιατρού τους», στο πλαίσιο ευρύτερης ομάδας υγείας που στελεχώνεται επιπλέον από νοσηλευτές/τριες, φυσιοθεραπευτές/τριες, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και άλλες ειδικότητες. Συνθετική αντιμετώπιση των ζητημάτων υγείας. Υπέρβαση της ασυνέχειας στη φροντίδα και του κατακερματισμού ανάμεσα σε υπηρεσίες και ειδικότητες. Συνδυασμό πρόληψης, διάγνωσης, θεραπείας και αποκατάστασης. Ανατροπή του μοντέλου υπερβολικής κατανάλωσης ιατρικών υπηρεσιών, διαγνωστικών εξετάσεων και φαρμάκων.

Πρέπει, επίσης, να οργανωθεί η κάλυψη των αναγκών οδοντιατρικής φροντίδας του πληθυσμού από το δημόσιο σύστημα υγείας.

Το ΕΣΥ διέρχεται σοβαρή κρίση – κρίση προσανατολισμού, κρίση αξιών, κρίση μοντέλου άσκησης της ιατρικής και παροχής της νοσηλευτικής φροντίδας. Ωστόσο, παρά τα μεγάλα προβλήματα, το ΕΣΥ και το όλο πλέγμα των δημόσιων υπηρεσιών υγείας αποτελούν σημαντική «περιουσία» του ελληνικού λαού, που η ΔΗΜΑΡ είναι αποφασισμένη να προασπίσει απέναντι σε κάθε πολιτική υποβάθμισης ή συρρίκνωσης. Προάσπιση του ΕΣΥ δεν σημαίνει διατήρηση της σημερινής κατάστασης. Ακριβώς το αντίθετο: απαιτεί τομές και ριζική αναμόρφωση.

Η ΔΗΜΑΡ διεκδικεί την αλλαγή του βασικού προσανατολισμού των πολιτικών υγείας που ασκούνται στη χώρα μας στην κατεύθυνση της πρόληψης και προαγωγής υγείας, της ανάπτυξης της πρωτοβάθμιας φροντίδας, της ενίσχυσης της ψυχικής υγείας, της αναβάθμισης της υποστηρικτικής και προνοιακής φροντίδας.

iii) Ποιότητα ζωής με ασφάλεια, καθημερινά, παντού

Στόχος είναι η αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων που προκύπτουν ως αποτέλεσμα της κρίσης και η ανάπτυξη νέου τύπου παρεμβάσεων στους τομείς του πολιτισμού, του αθλητισμού και της ασφάλειας στην καθημερινή ζωή.

Πολιτισμός

Ο πολιτισμός είναι πολύτιμο συμβολικό κεφάλαιο της χώρας και μπορεί να συμβάλλει σημαντικά ως παράγοντας κοινωνικής συνοχής, αναζωογόνησης περιοχών και ανάπτυξης. Με βάση τη δεδομένη συγκυρία, προτεραιότητα έχουν θέματα, όπως:

- ✓ Ο επαναπροσδιορισμός του σημερινού ξεπερασμένου θεσμικού πλαισίου στο επίπεδο των θεματικών πολιτικών του πολιτισμού (Κινηματογράφος, Θέατρο, Βιβλίο, Εικαστικά, Μουσική, κλπ.), σύμφωνα και με τα νέα δεδομένα και τις τάσεις που αναπτύσσονται και σε άλλες ευρωπαϊκές -και όχι μόνον- χώρες.
- ✓ Η διαμόρφωση ενός συγκεκριμένου πλαισίου για την κατανομή και αποδοτικότητα των διατιθέμενων δημοσίων πόρων στο πεδίο του Πολιτισμού, ώστε να υπάρξει καθεστώς πλήρους διαφάνειας και ταυτόχρονα απελευθέρωση της καλλιτεχνικής δημιουργίας.
- ✓ Η αναμόρφωση των θεσμών άσκησης της πολιτιστικής πολιτικής και των πολιτιστικών οργανισμών.
- ✓ Η ανάδειξη και τόνωση της «οικονομίας του πολιτισμού», στη βάση ενός οργανωμένου «εθνικού σχεδίου» ανάπτυξης και εξόδου από την κρίση.
- ✓ Η διαμόρφωση των προϋποθέσεων για τη συστηματική ανάπτυξη των περιφερειακών και αυτοδιοικητικών Δικτύων στο πεδίο του Πολιτισμού.
- ✓ Η προβολή των σύγχρονων μορφών ενίσχυσης της πολιτιστικής κληρονομιάς, σε συνδυασμό και με τη στρατηγική για την αναβάθμιση του τουρισμού.
- ✓ Η προτεραιότητα στον «πολιτισμό της καθημερινότητας και της αλληλεγγύης» σε συνδυασμό με την αντιμετώπιση των φαινομένων γκετοποίησης και ρατσισμού σε περιοχές των μεγάλων αστικών κέντρων.

Επίσης στο πλαίσιο της διαμόρφωσης συνείδησης συνανήκειν η Δημοκρατική Αριστερά προτείνει να συνδεθεί ακόμη περισσότερο ο πολιτιστικός τομέας στην Ευρώπη στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Φόρουμ.

Αθλητισμός

Ο αθλητισμός, με το μοντέλο του κρατικοδίαιτου αθλητισμού – πρωταθλητισμού έχει κλείσει τον ιστορικό του κύκλο. Αυτό που σήμερα απαιτείται είναι στροφή προς τον ερασιτεχνικό και μαζικό αθλητισμό, τήρηση της νομοθεσίας για τον επαγγελματικό αθλητισμό, καταπολέμηση φαινομένων βίας στα γήπεδα και διαφάνεια - νομιμότητα όπου εμπλέκεται η Πολιτεία, συμπεριλαμβανομένων και των χρηματοδοτήσεων.

Μεταναστευτικό ως πρόβλημα κοινωνικής αλληλεγγύης αλλά και ασφάλειας

Το μεταναστευτικό ζήτημα στην Ελλάδα, σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής κρίσης, τείνει να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Η συγκέντρωση εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών αποτελεί παγίδευση και για τους ίδιους, αλλά προκαλεί και σοβαρά κοινωνικά ζητήματα στον ντόπιο πληθυσμό. Οι ευθύνες των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, είναι τεράστιες. Η αντιμετώπιση του προβλήματος περιλαμβάνει πολιτικές και μέτρα όπως:

- Διεκδίκηση της αναθεώρησης της Συνθήκης Δουβλίνο II του 2003 η οποία μετατρέπει την Ελλάδα σε χώρο εγκλεισμού όλων των μεταναστών.
- Διεκδίκηση της διαμόρφωσης μιας ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, στην οποία θα πρέπει να προβλέπεται ο επιμερισμός του βάρους της μετανάστευσης σε όλη την Ευρώπη, με κριτήρια τον πληθυσμό και το κατά κεφαλήν εισόδημα κάθε χώρας.
- Φύλαξη των συνόρων με την ουσιαστικότερη και μονιμότερη συνδρομή της ΕΕ. Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που πληρούν τις προϋποθέσεις. Επαναπροώθηση των παράνομων μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους.

Ταυτόχρονα η επαναφορά των βασικών στοιχείων ποιότητα ζωής ιδιαίτερα στο κέντρο της Αθήνας απαιτεί μια σειρά πολιτικών οικονομικού, κοινωνικού, αρχιτεκτονικού και πολεοδομικού χαρακτήρα.

ε) Ανατροπή του πολιτικού συστήματος και των κατεστημένων, ριζική αναδιοργάνωση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης

Η πολύπλευρη κρίση που αντιμετωπίζει η χώρα είναι πρόβλημα πρωτίστως πολιτικό.

Στόχος μας είναι η αυτονομία του πολιτικού συστήματος από εξωθεσμικά κέντρα επιρροής, η ποιοτική διακυβέρνηση, η πιστή εκπροσώπηση και αντιπροσώπευση της κοινωνίας και των πολιτών αλλά και ο αυστηρός έλεγχος, η λογοδοσία, τα θεσμικά αντίβαρα ελέγχου. Οι αλλαγές αυτές δεν έχουν αρνητικό δημοσιονομικό αποτύπωμα και ταυτόχρονα θα αυξήσουν την αποτελεσματικότητα των δημόσιων πολιτικών.

Η Δημοκρατική Αριστερά προτάσσει ως βασικό πυλώνα της προγραμματικής της πρότασης την αλλαγή του πολιτικού συστήματος και κατ' επέκταση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης. Η αλλαγή αυτή είναι προϋπόθεση ώστε να θεμελιώσουμε τη δυνατότητα εξόδου από την κρίση και να αποκτήσουμε ένα κράτος μοχλό ανάπτυξης, ικανό να υπηρετεί τον πολίτη, τις ανάγκες της χώρας και να υλοποιεί τις στρατηγικές επιλογές.

Πολιτικό σύστημα

Για την ανατροπή του πολιτικού συστήματος αλλά και των κατεστημένων προτείνουμε μια σειρά από ριζοσπαστικές παρεμβάσεις που χτυπούν τον πυρήνα του προβλήματος. Συγκεκριμένα θα προωθήσουμε :

- ✓ Αναδιοργάνωση του τρόπου λειτουργίας της κυβέρνησης με αυξημένο ρόλο του κοινοβουλίου
- ✓ Αλλαγή του εκλογικού νόμου, υιοθέτηση της απλής αναλογικής με στόχο την ανόθευτη βούληση του ελληνικού λαού και την αποτύπωση στο εκλογικό αποτέλεσμα.
- ✓ Μεγάλη περικοπή του κόστους του πολιτικού συστήματος, των βουλευτικών αποζημιώσεων και των βουλευτικών συντάξεων.
- ✓ Αλλαγή του νόμου περί ευθύνης υπουργών ώστε τα πιθανά αδικήματα να τιμωρούνται και να μπει ένα τέλος σε ένα αίσθημα ατιμωρησίας που υποσκάπτει την κοινωνική ευθύνη.
- ✓ Συμμετοχή των πολιτών, καθιέρωση ρυθμίσεων για τον κοινωνικό έλεγχο, λογοδοσία.
- ✓ Καταπολέμηση της διαπλοκής και των παρεμβάσεων ιδιωτικών συμφερόντων και εξωθεσμικών παραγόντων, διαφάνεια παντού.
- ✓ Ξεκάθαρες σχέσεις ΜΜΕ και πολιτικής - αυτονομία της πολιτικής.

Στόχος το νέο πολιτικό σύστημα να προτάσσει το γενικό συμφέρον κόντρα στα μεγάλα συμφέροντα και τις συντεχνιακές αντιλήψεις. Το γενικό συλλογικό συμφέρον πέρα και πάνω από όλα.

Δημόσια διοίκηση

Στόχος μας είναι:

Κράτος και δημόσια διοίκηση σε νέες κατευθύνσεις, βραχίονες της προσπάθειας ανάταξης της χώρας. Κράτος που θα διασφαλίζει την κοινωνική δικαιοσύνη, την παιδεία, την υγεία, το περιβάλλον, τον πολιτισμό. Που θα ενισχύει την πραγματική ανάπτυξη. Κράτος δικαίου που θα προασπίζει τα δικαιώματα των πολιτών και θα διασφαλίζει τις ελευθερίες τους. Κράτος που θα βασιστεί πάνω σε μία νέα σχέση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Δημόσια διοίκηση που θα ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις τόσο της προσπάθειας ανασυγκρότησης της χώρας όσο και της ικανοποίησης των αναγκών των πολιτών.

Συγκεκριμένα θα προωθήσουμε :

- ✓ Αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης με στόχο την πάταξη της γραφειοκρατίας, την πάταξη της διαφθοράς, την αποτελεσματικότητα.
- ✓ Τερματισμό των πελατειακών σχέσεων και του κομματισμού.
- ✓ Εξάλειψη της αναξιοκρατίας.
- ✓ Ορθολογική εκμετάλλευση πόρων/ ολοκληρωμένη διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, εξάλειψη των αργομισθιών.
- ✓ Εκτεταμένη χρήση νέων τεχνολογιών – Ηλεκτρονική διακυβέρνηση.
- ✓ Διαχωρισμός επιτελικών και λειτουργικών αρμοδιοτήτων.
- ✓ Αποκέντρωση με στόχο ένα λειτουργικό κράτος, κοντά στον πολίτη.
- ✓ Αυτοδιοίκηση με πόρους, αρμοδιότητες, διαφάνεια, αυτοδύναμη ανάπτυξη, στρατηγικό σχέδιο.
- ✓ Ισχυρές Ανεξάρτητες Αρχές με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων, την ρύθμιση των αγορών και τον έλεγχο της δημόσιας διοίκησης.

Δικαιοσύνη

Η δικαιοσύνη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος κάθε ευνομούμενης Πολιτείας και κοινωνίας. Αλλαγές στη δικαιοσύνη με στόχο την ταχύτητα στην απονομή, την υψηλή ποιότητα, την ανεξαρτησία της από πολιτικές και άλλου είδους πιέσεις, με βασικούς άξονες:

- ✓ Κωδικοποίηση δικαίου.
- ✓ Ταχύτερη απονομή.
- ✓ Ενίσχυση της ανεξαρτησίας.
- ✓ Βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής.
- ✓ Εξωδικαστική επίλυση υποθέσεων με στόχο την αποφόρτιση.
- ✓ Αναθεώρηση της σωφρονιστικής πολιτικής.

Ασφάλεια

Έμφαση στην ασφάλεια του πολίτη. Δεν θα επιτρέψουμε την μετατροπή της κρίσης σε γενικευμένη ανομία, αμφισβήτηση θεμελιωδών κοινωνικών και δημοκρατικών συμβάσεων. Θα ανακόψουμε την αύξηση της εγκληματικότητας που επιφέρει καίριο πλήγμα στο σώμα της κοινωνίας. Ενίσχυση της ασφάλειας με ταυτόχρονο σεβασμό στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, όπως αυτά προστατεύονται από το Σύνταγμα. Αυτό προϋποθέτει:

- ✓ Αναδιοργάνωση της Αστυνομίας με έμφαση στην επιχειρησιακή ικανότητα αλλά και στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- ✓ Ενίσχυση της Πολιτικής Προστασίας.

Νέα σχέση Πολιτείας και Εκκλησίας

Νέα σχέση Πολιτείας και Εκκλησίας, απαλλαγμένη από ιδεοληψίες και παρωχημένες αντιλήψεις. Σεβασμός του θρησκευτικού φαινομένου και της ανεξιθρησκίας. Συμμετοχή της Εκκλησίας στα οικονομικά βάρη.

- ✓ Φορολόγηση της Εκκλησίας και σταδιακή αποδέσμευση της μισθοδοσίας των κληρικών από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- ✓ Μεταφορά διοικητικών αρμοδιοτήτων από την Εκκλησία στη διοίκηση.
- ✓ Κατάργηση θρησκευτικού όρκου.
- ✓ Αναγνώριση του συμφώνου συμβίωσης με ό,τι αυτό συνεπάγεται στον τομέα των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων.

Η Δημοκρατική Αριστερά δεσμεύεται για αυτές τις αλλαγές. Οι αλλαγές αυτές θα γίνουν διότι εμείς

- ✓ Δεν έχουμε εξάρτηση από τα μεγάλα συμφέροντα.
- ✓ Δεν έχουμε σχέση με πελατειακά δίκτυα, δεν είμαστε εκτεθειμένοι σε τέτοιου είδους πιέσεις.
- ✓ Προτάσσουμε το γενικό συμφέρον έναντι όλων των άλλων.
- ✓ Αντιμετωπίζουμε ισότιμα τους Έλληνες και αρνηθήκαμε ιστορικά τον κομματισμό και την επίπλαστη οξύτητα.
- ✓ Γνωρίζουμε τον πυρήνα του προβλήματος και σε αυτόν στοχεύουμε.
- ✓ Συγκροτήσαμε κομματικό φορέα με στόχο την προσφορά στον τόπο και την αλλαγή και όχι την αναπαραγωγή των κατεστημένων και την αποκόμιση προσωπικών ωφελειών.

9. Η τροποποίηση όρων του συμφωνηθέντος πλαισίου

Το συμφωνηθέν πλαίσιο μεταξύ της Ελλάδας και της τρόικα αποτυπώνεται στο μνημόνιο συνεννόησης, τις δανειακές συμβάσεις και τους εφαρμοστικούς νόμους.

Για να προωθηθούν οι εναλλακτικές πολιτικές που προτείνουμε πρέπει να υπάρξουν τροποποιήσεις σε αυτό το πλαίσιο.

Σε αυτή τη φάση η προσπάθεια πρέπει να επικεντρωθεί σε έξι (6) ρυθμίσεις:

- ✓ Αλλαγή των μέτρων ύψους 11,5 δις για τη δημοσιονομική προσαρμογή 2012-2014 (που προβλέπεται να αποφασιστούν έως τον Ιούνιο) με προστασία του λαϊκού εισοδήματος και απόδοση βαρύτητας στην καταπολέμηση της σπατάλης και της διαφθοράς και στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.
- ✓ Ευνοϊκότεροι διακανονισμοί σε σχέση με το χρόνο κάλυψης του στόχου μηδενικού ελλείμματος, ώστε να ανακοπεί η πίεση δημοσιονομικής προσαρμογής μέσω της μείωσης του λαϊκού εισοδήματος και να δοθεί η χρονική δυνατότητα αποκόμισης αποτελεσμάτων από την ανάπτυξη άλλων πολιτικών και την εφαρμογή διαφορετικών μέτρων.
- ✓ Άρση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου που μείωσε τους κατώτατους μισθούς και επαναρύθμιση των εργασιακών σχέσεων σε συνδυασμό με ένα διαφορετικό πρόγραμμα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας.
- ✓ Αλλαγή της πρόβλεψης για δέσμευση όλων των εσόδων στην εξυπηρέτηση του χρέους, ώστε να υπάρξουν δυνατότητες ανάπτυξης δικτύου κοινωνικής προστασίας.
- ✓ Αναθεώρηση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, με στόχο την αξιοποίηση και όχι την εκποίηση του δημόσιου πλούτου, την αντικατάσταση της εισπρακτικής λογικής, τη σύνδεση της όλης διαδικασίας με την αλλαγή του οικονομικού μοντέλου και τη δημιουργία μιας νέας λειτουργικής σχέσης κράτους-ιδιωτικού τομέα.
- ✓ Ενίσχυση με αναπτυξιακό πακέτο και περαιτέρω βελτίωση των όρων εξυπηρέτησης του χρέους, ώστε να δοθεί ώθηση στην οικονομική δραστηριότητα προς όφελος της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας αλλά και των δημόσιων οικονομικών.

Αναλυτικά:

1^η ρύθμιση : Αλλαγή των μέτρων ύψους 11,5 δις για τη δημοσιονομική προσαρμογή 2012-2014 με προστασία του λαϊκού εισοδήματος και απόδοση βαρύτητας στην καταπολέμηση της σπατάλης και της διαφθοράς και στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής

Στο Μνημόνιο υπάρχουν σαφείς δεσμεύσεις για νέα μέτρα τον Ιούνιο του 2012 που θα αναθεωρούν τις δημόσιες δαπάνες για τα επόμενα 2 χρόνια. Οι περικοπές των δημοσίων δαπανών έχουν ρητή στόχευση τις συντάξεις, τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, τη φαρμακευτική δαπάνη καθώς και τις αμυντικές δαπάνες, την αναδιάρθρωση της δημόσιας διοίκησης και της αυτοδιοίκησης. Συγκεκριμένα προβλέπεται :

- ✓ Αναθεώρηση δαπανών γενικής Κυβέρνησης (επιχορηγήσεις δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, ασφαλιστικών ταμείων, νοσοκομείων) περίπου 6,3 δις ευρώ.
- ✓ Περικοπή των κοινωνικών μεταβιβάσεων αρμοδιότητας του υπουργείου Εργασίας 2,1 δις ευρώ έως 3,2 δις.
- ✓ Περικοπή δαπανών μέσα από τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης (μειώσεις προσωπικού, μισθολογικών δαπανών και συγχωνεύσεις και καταργήσεις οργανικών μονάδων) 2,1 δις ευρώ.

Μια τέτοια πρόβλεψη δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή με την παραοικονομία και την φοροδιαφυγή σε υψηλά επίπεδα. Προτείνουμε ένα διαφορετικό σχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής που προστατεύει μισθούς, συντάξεις, πολιτικές πρόνοιας και περιλαμβάνει:

- ✓ Περικοπές των δημοσίων δαπανών με στόχο μείωση 4 δις που αφορούν σε αμυντικές δαπάνες, φαρμακευτική δαπάνη και ότι αφορά στη δημόσια διοίκηση μόνο κατά το σημαντικό σκέλος της καταπολέμησης της σπατάλης και της ανορθολογικής διαχείρισης πόρων και όχι με μειώσεις μισθών και συντάξεων, νέες απολύσεις, περικοπές δαπανών στο κοινωνικό κράτος.
- ✓ Καταπολέμηση της διαφθοράς μέσω των νέων συστημάτων ελέγχου των δημοσίων δαπανών και των διαγωνισμών, με στόχο μείωση κατά 2 δις του ποσού των δημοσίων προμηθειών.
- ✓ Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής που υπολογίζεται στο 30% με στόχο να συλληφθεί το 1/3 και να προστεθούν στα έσοδα 6 δις.

Για την κάλυψη αυτών των στόχων θα κληθούν να κινητοποιηθούν οι πολίτες, ώστε την ύστατη στιγμή να τεθούν τα ζητήματα της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς και της αντιμετώπισης της σπατάλης στο επίκεντρο της προσπάθειας.

2^η ρύθμιση : Ευνοϊκότεροι διακανονισμοί σε σχέση με το χρόνο κάλυψης του στόχου μηδενικού ελλείμματος ώστε να ανακοπεί η πίεση δημοσιονομικής προσαρμογής μέσω της μείωσης του λαϊκού εισοδήματος

Σήμερα ασκείται τρομακτική πίεση για τη λήψη επιπρόσθετων μέτρων για την κάλυψη των αποκλίσεων από το στόχο επίτευξης μηδενικού ελλείμματος έως το 2014, ώστε να σταθεί δυνατή η επάνοδος της χώρας στις χρηματοδοτήσεις των διεθνών αγορών.

Η πίεση αυτή οδηγεί στη λήψη των μέτρων που υποβαθμίζουν τις βιοτικές συνθήκες ευρύτερων στρωμάτων του πληθυσμού και οδηγούν σε περαιτέρω επιδείνωση της ύφεσης.

Η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει. Είναι αναγκαίο, χωρίς παραίτηση από το στόχο επίτευξης μηδενικού ελλείμματος, να αναγνωριστεί ότι ο παράγοντας της ύφεσης καθιστά αδύνατη την επίτευξη του στόχου εντός του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος και ανέφικτη την έξοδο της χώρας στις διεθνείς αγορές το 2015.

Στη βάση αυτή καθίσταται ρεαλιστική η διεκδίκηση μιας σχετικά μικρής παράτασης χρόνου για την κάλυψη των στόχων της συμφωνίας σχετικά με το έλλειμμα. Συγκεκριμένα για κάθε ένα από τα τρία πρώτα χρόνια να επιτρέπεται η χρονική μετάθεση ενός έτους. Αυτό βεβαίως προϋποθέτει ότι η χώρα θα αποδεικνύει εμπράκτως την απόφαση της να περάσει σε εξάλειψη του ελλείμματος, ώστε να γίνει αποδεκτή μια παράταση, διότι αυτή απαιτεί επιπλέον χρηματοδότηση για την κάλυψη των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού που θα προκύπτουν.

3^η ρύθμιση : Άρση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου που μείωσε τους κατώτατους μισθούς και επαναρύθμιση των εργασιακών σχέσεων σε συνδυασμό με ένα διαφορετικό πρόγραμμα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας

Η απαίτηση για μείωση του μισθολογικού κόστους, εκτός από κοινωνικά άδικη είναι και αναποτελεσματική σε σχέση με τον στόχο της ανταγωνιστικότητας. Η ανταγωνιστικότητα εξαρτάται από ένα σύνολο παραγόντων μεταξύ αυτών το μισθολογικό κόστος, το μη μισθολογικό κόστος, η παραγωγικότητα της εργασίας και το γενικότερο οικονομικό – φορολογικό και θεσμικό πλαίσιο που προσφέρει μία χώρα στις επιχειρήσεις.

Η δομή της ελληνικής οικονομίας καθώς και η μη εφαρμογή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων οδήγησαν το προηγούμενο διάστημα στην άσκοπη απώλεια μεγάλου μέρους των θυσιών του λαού στο βωμό πενιχρών οικονομικών αποτελεσμάτων. Η μείωση των αμοιβών ως μέσο βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας οδηγεί μακροπρόθεσμα στο αντίθετο αποτέλεσμα.

Η αναστροφή της καθοδικής πορείας των μισθών και η αποκατάσταση των εργασιακών σχέσεων είναι ένας στόχος που μπορεί να διεκδικηθεί με την προϋπόθεση της ενεργοποίησης ενός συνολικού

προγράμματος που θα αντιμετωπίζει τους άλλους παράγοντες που καθλώνουν την ανταγωνιστικότητα. Άξονες ενός τέτοιου προγράμματος θα είναι:

- ✓ Ο περιορισμός του κόστους των ασφαλιστικών εισφορών κατά 20% με πρόβλεψη αντικατάστασης των απωλειών που θα έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία.
- ✓ Ο περιορισμός της γραφειοκρατίας, η καταπολέμηση διαφθοράς, η έγκαιρη απονομή δικαιοσύνης, η δημιουργία σταθερού φορολογικού συστήματος, η βελτίωση της λειτουργίας του κρατικού τομέα και η βελτίωση των υποδομών.
- ✓ Η υποστήριξη των επιχειρήσεων μέσα από τη λειτουργία αναβαθμισμένων δομών στήριξης για την πληροφόρηση, την ποιοτική αναβάθμιση των προϊόντων και την οργάνωση δικτύων διανομής.
- ✓ Η εκπόνηση στρατηγικής εξαγωγών και ενός τριετούς σχεδίου ανάπτυξης τους που θα αξιοποιεί το σύνολο των ευκαιριών που αναδύονται.

Συγκεκριμένα, ότι αφορά τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών ως αντιστάθμισμα στις απώλειες που θα έχουν τα ασφαλιστικά Ταμεία, θα πρέπει να υπάρξει ένα πακέτο ρυθμίσεων αξιοποιώντας τις προτάσεις που κατατέθηκαν από τους κοινωνικούς εταίρους, όπως η επιβολή ειδικού ασφαλιστικού τέλους ίσου με το 2 τοις χιλίοις επί του ετήσιου τζίρου της κάθε επιχείρησης, που θα καταβάλλεται με τις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ κάθε τρίμηνο και θα εκπίπτει από τον φόρο ως δαπάνη. Επίσης θα μπορούσαν να εξετασθούν συμπληρωματικά και άλλες προτάσεις όπως η επιβολή ειδικού φόρου στον τραπεζικό κλάδο.

Στόχος πρέπει να είναι στο τέλος του 2013, μέσω της καθιέρωσης της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών αλλά και των βελτιώσεων στα πεδία των επιβαρυντικών προς την ανταγωνιστικότητα παραγόντων, να επιτύχουμε την ανάκτηση της απώλειας κατά 22% του κατώτατου μισθού. Το ίδιο διάστημα θα πρέπει να επιτύχουμε την αντιμετώπιση της εκτεταμένης υπερεκμετάλλευσης μέσω της ανασφάλιστης εργασίας ή και της παροχής απλήρωτης υπερεργασίας ειδικά μέσω παραβίασης συμβάσεων μερικής απασχόλησης, με την ανάπτυξη ενός αξιόπιστου συστήματος ελέγχου από τις επιθεωρήσεις εργασίας και το ΙΚΑ και την καθιέρωση της ηλεκτρονικής κάρτας εργασίας.

Αυτό το νέο πλαίσιο για την προώθηση της ανταγωνιστικότητας πρέπει να αποτυπωθεί σε μια νέα συμφωνία των κοινωνικών εταίρων.

4^η ρύθμιση : Αλλαγή της πρόβλεψης για δέσμευση όλων των εσόδων στην εξυπηρέτηση του χρέους, ώστε να υπάρξουν δυνατότητες για αναπτυξιακές και κοινωνικές πολιτικές

Το μνημόνιο θέτει ως αποκλειστικό στόχο την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων και παραβλέπει πλήρως τις ανάγκες της κοινωνίας. Συγκεκριμένα προβλέπει ότι οι πόροι από το δανεισμό αλλά και οι εθνικοί πόροι, εντάσσονται στο σύνολο τους στο στόχο εξυπηρέτησης του χρέους, ακόμη και σε περίπτωση υπεραπόδοσης των μέτρων. Αντίθετα σε περίπτωση υποαπόδοσης των μέτρων προβλέπει ότι θα επιβάλλονται νέα μέτρα μείωσης του λαϊκού εισοδήματος.

Η ρύθμιση αυτή είναι κοινωνικά απαράδεκτη και ανορθολογική. Αφαιρεί οποιαδήποτε ευκαιρία άσκησης συμπληρωματικών πολιτικών κοινωνικού ή αναπτυξιακού προσανατολισμού και αποσυνδέει την προσπάθεια επίτευξης των στόχων με την προσδοκία βελτίωσης των συνθηκών ζωής.

Η ρύθμιση αυτή πρέπει να αρθεί, καθώς αναδεικνύει έναν τιμωρητικό χαρακτήρα του προγράμματος. Αυτά που πρέπει να διεκδικηθούν είναι:

- ✓ Τα έσοδα που θα προκύπτουν από υπεραπόδοση να βρίσκονται στη δικαιοδοσία της ελληνικής κυβέρνησης και να μην απορροφώνται στην εξυπηρέτηση του χρέους μέσω αυστηροποίησης των στόχων.
- ✓ Το έλλειμμα εσόδων από υποαπόδοση των μέτρων, λόγω παραμέτρων όπως η ύφεση, να μην καλύπτεται από έκτακτα μέτρα μείωσης μισθών και συντάξεων αλλά να δίνεται παράταση ενός έτους, όπως προαναφέρθηκε στην 2^η τροποποίηση.

5^η ρύθμιση : Αναθεώρηση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, με στόχο την αξιοποίηση και όχι την εκποίηση του δημόσιου πλούτου

Το μέγεθος και ο αριθμός των περιουσιακών στοιχείων προς αποκρατικοποίηση φανερώνει μια ιδεοληπτική προσέγγιση, καθώς εκλαμβάνεται ως αυτονόητη η θέση ότι η απόσυρση του κράτους από κάθε παραγωγική διαδικασία, επιφέρει ποικίλα οφέλη. Πέραν τούτου, ο όλος σχεδιασμός βρίσκεται προβληματικών σημείων όπως το ανεπαρκές χρονικό διάστημα υλοποίησης, η εισπρακτική λογική, ο δεσμευτικός χαρακτήρας της μεταφοράς στο ΤΑΙΠΕΔ και ο αποκλεισμός κάθε δυνατότητας επιστροφής ή αντικατάστασης περιουσιακών στοιχείων.

Οι ιδιωτικοποιήσεις θα πρέπει να γίνουν με σκοπό όχι μόνο ή κυρίως εισπρακτικό αλλά ενταγμένες στη στρατηγική για ένα νέο οικονομικό μοντέλο που θα εμπεριέχει μια νέα σχέση δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ώστε οι επιχειρήσεις με παρουσία του Δημοσίου να μη συνδέονται με ελλείμματα, να ανταπεξέρχονται στο διεθνή ανταγωνισμό, να συμβάλουν στην ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Η διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων πρέπει να γίνει με όρους διαφάνειας, αποτελεσματικότητας και αναπτυξιακής προοπτικής. Να διασφαλίζει την αξιοποίηση και όχι την εκποίηση του δημόσιου πλούτου. Να συγκεκριμενοποιείται λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε τομέα.

Η επανεξέταση που διεκδικούμε δομείται γύρω από στρατηγικές επιλογές, όπως το μέγιστο δυνατό όφελος για τη χώρα, η ρύθμιση νομοθετικού πλαισίου για τις αγορές που ανοίγουν, η εξασφάλιση κατάλληλου τιμήματος, η διασφάλιση θέσεων εργασίας, ο στρατηγικός σχεδιασμός της όποιας παραγωγικής δραστηριότητας του κράτους.

Στη βάση αυτή θα επιδιωχθεί:

- ✓ Η απαλλαγή από τη ανελαστικότητα επίτευξης απλώς κάποιων οικονομικών στόχων
- ✓ Η δυνατότητα επανακαθορισμού της λίστας προς αποκρατικοποίηση.
- ✓ Η διεκδίκηση περισσότερου χρόνου (αφού και η εμπειρία δείχνει ότι μαζικές και υπό πίεση ιδιωτικοποιήσεις δεν στέφονται με επιτυχία), ώστε να σταθεί δυνατή η διαμόρφωση της νομοθεσίας, η ενίσχυση των ρυθμιστικών αρχών και η διεξαγωγή των διαγωνιστικών διαδικασιών με τους καλύτερους δυνατούς όρους για το δημόσιο συμφέρον.
- ✓ Η αλλαγή της προσέγγισης σε σχέση με την πώληση εισηγμένων που σήμερα έχουν πολύ χαμηλές χρηματιστηριακές τιμές, ώστε να εξετασθεί η πώληση μικρότερων πακέτων μετοχών και η δυνατότητα να οριστούν ρήτρες συμμετοχής του δημόσιου στα μελλοντικά κέρδη και στη μελλοντική χρηματιστηριακή υπεραξία.
- ✓ Η εξέταση, της δυνατότητας να διατηρηθεί από το δημόσιο, με προτεραιότητα στα λιμάνια και στα αεροδρόμια, πακέτο μετοχών ικανό για τον έλεγχο των επιχειρήσεων και ταυτόχρονα να χρησιμοποιηθούν συμβάσεις παραχώρησης σε ιδιώτες σε αυστηρά καθορισμένο πλαίσιο και χρονικό διάστημα και με προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Η μεθοδολογία αυτή έχει αποδειχθεί σε πλείστες περιπτώσεις, διεθνώς, ότι μεσοπρόθεσμα προσφέρει τα ίδια έσοδα και αποτρέπει και από παρενέργειες μονοπωλιακού χαρακτήρα.
- ✓ Η νέα προσέγγιση των Δημοσίων Επιχειρήσεων που είναι ζημιογόνες ώστε πρώτα να εξυγιανθούν και μετά να εξεταστεί το ενδεχόμενο ιδιωτικοποίησής τους.
- ✓ Η καταγραφή, απαλλαγή από εκκρεμότητες και σταδιακή αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τόσο το οικονομικό αποτέλεσμα όσο και τις κοινωνικές ανάγκες και τις περιβαλλοντικές παραμέτρους.

δη ρύθμιση : Ενίσχυση με αναπτυξιακό πακέτο και περαιτέρω βελτίωση των όρων εξυπηρέτησης του χρέους, ώστε να δοθεί ώθηση στην οικονομική δραστηριότητα προς όφελος της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας αλλά και των δημόσιων οικονομικών

Η ύφεση υπονομεύει οποιαδήποτε προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής. Η ενίσχυση της Ελλάδας - όπως προτείναμε εξ αρχής - με ένα νέο αναπτυξιακό πακέτο είναι απαραίτητη για να αντιμετωπιστούν σημαντικά προβλήματα όπως η αναπλήρωση μέρους της ζήτησης, η έλλειψη πιστοληπτικής ικανότητας και η επιφύλαξη των χρηματοπιστωτικών ομίλων να συνεπενδύσουν.

Η δανειοδότηση μπορεί να γίνει από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και να συνδυαστεί με την αξιοποίηση πόρων του ΕΣΠΑ και τη συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων. Το πακέτο αυτό με μόχλευση κεφαλαίων από τον ιδιωτικό τομέα είναι δυνατόν να φθάσει τα 30 δις ευρώ.

Οι παρεμβάσεις που θα περιλαμβάνει το νέο αναπτυξιακό πακέτο πρέπει να οριστούν με άμεσο τρόπο και να περιλαμβάνουν το σύνολο των τομέων με ιδιαίτερο βάρος σε αυτούς που δημιουργούν θέσεις εργασίας. Ο προσανατολισμός και οι όροι διαχείρισης του πακέτου πρέπει να αντιστοιχούν στα χαρακτηριστικά της ανάπτυξης νέου τύπου που προτείνουμε.

Επιπροσθέτως η βελτίωση των όρων εξυπηρέτησης του χρέους με την υποστήριξη των εταίρων, είναι μια σημαντική παράμετρος για την μείωση των επιβαρύνσεων του προϋπολογισμού. Η χώρα πρέπει να διεκδικήσει την ολοκλήρωση των ρυθμίσεων όπως:

- ✓ Η επιστροφή της διαφοράς μεταξύ της ονομαστικής αξίας των ελληνικών ομολόγων που κατέχει η ΕΚΤ και της πραγματικής τιμής που τα αγόρασε στη δευτερογενή αγορά, μέσω της απόδοσης της ωφέλειας στις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών – μετόχους της ΕΚΤ, που με τη σειρά τους θα προβούν σε ισόποση μείωση των δανειακών απαιτήσεών τους από την Ελλάδα.
- ✓ Η μείωση του επιτοκίου για το μέρος του δανείου που παραμένει στα αρχικά επιτόκια.

Επιπροσθέτως, θα πρέπει να ζητηθεί από την Ε.Κ.Τ να μην απαιτήσει άμεσα τη μείωση των υποχρεώσεων των ελληνικών τραπεζών προς αυτήν, ώστε, τα 16 δις που θα εισρεύσουν στα ταμεία τους μέσω της δανειακής σύμβασης για αντικατάσταση των έντοκων γραμματίων βραχυχρόνιας λήξης του ελληνικού δημοσίου που κατέχουν, να αξιοποιηθούν για παροχή ρευστότητας στην αγορά.

10. Κοινωνικές και πολιτικές προϋποθέσεις για την υλοποίηση της πολιτικής μας πρότασης

Η πολιτική πρόταση ανασυγκρότησης της χώρας που καταθέτει η Δημοκρατική Αριστερά απευθύνεται στις κοινωνικές δυνάμεις της εργασίας, του πολιτισμού, των λειτουργημάτων και της υγιούς επιχειρηματικότητας. Απευθύνεται σε όλους τους πολίτες και επιδιώκει να προκαλέσει την υποστήριξη αλλά και την πολιτική ενεργοποίησή τους.

Η εφαρμογή των πολιτικών επιλογών που περιλαμβάνει, υπερβαίνει δημιουργικά τα όρια του μνημονίου και προϋποθέτει μεγάλη συσπείρωση και κινητοποίηση δυνάμεων, αλλαγή των κοινωνικών στάσεων και των πολιτικών συσχετισμών.

α) Η αλλαγή των κοινωνικών στάσεων

Μια πολιτική πορεία που θα θέσει την Ελλάδα σε διαφορετική τροχιά έχει ως αναγκαίες προϋποθέσεις σε κοινωνικό επίπεδο:

- ✓ Την υπέρβαση της μαζικής αποθάρρυνσης και την απόκτηση ενεργητικής στάσης μη παράδοσης στην κρίση και συλλογικής αντιμετώπισης της .
- ✓ Τη σύγκρουση παντού με ό,τι σάπιο χαρακτηρίζει την κοινωνία, και την κινητοποίηση - συμπαράταξη όλων των δυνάμεων που υποστηρίζουν την αλλαγή των κακώς κειμένων.
- ✓ Την ανάδειξη της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος και των συλλογικών αγαθών σε πρώτηιστη αρχή.
- ✓ Την ανάπτυξη μιας νέας αντίληψης για την εργασία, περισσότερο ενεργητικής στην αξιοποίηση δυνατοτήτων και στην αντιμετώπιση χρόνιων αδυναμιών (παραγωγικές πρωτοβουλίες, κοινοπραξίες ανέργων, συγχωνεύσεις μικρών επιχειρήσεων, εξωστρέφεια και μικτές επιχειρήσεις με εταίρους από άλλες χώρες, εργασιακή και επαγγελματική κινητικότητα).
- ✓ Την επιβράβευση του επαγγελματισμού, της αξιοσύνης, της ανταπόκρισης στις υποχρεώσεις και της άψογης εκτέλεσης των δημόσιων λειτουργημάτων.
- ✓ Την αλλαγή του καταναλωτικού μοντέλου με περιορισμό της περιττής ιδιωτικής κατανάλωσης και την απόδοση προτεραιότητας στα συλλογικά αγαθά, στην ανάδυσση των αξιών που έχουν ξεχαστεί, όπως η κοινωνική και ανθρώπινη αλληλεγγύη, η εγκράτεια, η φειδώ με σκοπό την εξοικονόμηση πόρων.
- ✓ Την ανάπτυξη μιας νέας σχέσης με τα κοινά, που δεν θα στηρίζεται στη χρήση των πολιτικών δικαιωμάτων με πελατειακό τρόπο αλλά χρήση τους με κριτήριο τις βέλτιστες λύσεις για το κοινωνικό σύνολο.

Συνισταμένη όλων των αλλαγών στις κοινωνικές στάσεις είναι η συγκρότηση μιας «κρίσιμης μάζας» κοινωνικής υποστήριξης, που είναι απαραίτητη για να γίνει βιώσιμη η πολιτική πρόταση. Μέσα στο μαζικό δημοκρατικό κίνημα πρέπει να υπάρξει διαχωρισμός ανάμεσα στα δίκαια αιτήματα και στις αντιστάσεις που κρύβουν αδικαιολόγητα προνόμια. Να τεθεί σε προτεραιότητα η υποστήριξη μέτρων υπέρ αυτών που έχουν περισσότερη ανάγκη. Να αναδειχθεί η υποχρέωση ανταπόκρισης στο ρόλο των δημόσιων λειτουργημάτων και να δημιουργηθούν αντίστοιχες συσπειρώσεις κοινωνικής ευθύνης κατά χώρο.

β) Η δημιουργία νέων πολιτικών συνθηκών και συσχετισμών

Η προώθηση ενός άμεσου προγράμματος ανασυγκρότησης της χώρας προϋποθέτει την αλλαγή του περιεχομένου της πολιτικής αλλά και τη σχέση της με τους πολίτες και την ηθική. Οι κύριες πολιτικές προϋποθέσεις είναι:

- ✓ Η καθιέρωση μιας νέας αντίληψης για την πολιτική, που να υπηρετεί το γενικό συμφέρον και να αποκλείει τη δυνατότητα χρήσης πολιτικών αξιωμάτων προς ίδιον όφελος.
- ✓ Η δημιουργία εμπιστοσύνης μεταξύ της πολιτικής / δημόσιας διοίκησης και των Ελλήνων. Χωρίς αυτή την αμφίδρομη εμπιστοσύνη καμιά αλλαγή δεν είναι δυνατή. Η προσπάθεια ανάταξης και αναγέννησης με δημοκρατικό πρόσημο προϋποθέτει την κινητοποίηση των πολιτών της χώρας αλλά και των δικτύων του απόδημου Ελληνισμού ώστε να γίνουν συντελεστές στη στρατηγική διαχείρισης και εξόδου από την κρίση.
- ✓ Η εξάλειψη των δυνατοτήτων χρησιμοποίησης του κράτους εκ μέρους κομμάτων και επιχειρηματικών ελίτ και η εγκαθίδρυση μιας διαφανούς και αξιοκρατικής διακυβέρνησης.
- ✓ Η καθιέρωση διαδικασιών ουσιαστικής πολιτικής αντιπαράθεσης, που θα επιτρέπει την ανάδυση σημείων όπου υπάρχει αυτονόητη συμφωνία και θα κάνει περισσότερο αποδοτική την αντιπαράθεση στα μεγάλα θέματα που υπάρχει διαφωνία.
- ✓ Η αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών, η ανατροπή του δικομματικού πολιτικού συστήματος και η ανάδειξη νέων δυνάμεων για την προοδευτική διακυβέρνηση της χώρας με αποφασιστική ενίσχυση της Δημοκρατικής Αριστεράς.

γ) Με τη Δημοκρατική Αριστερά για να αλλάξει η χώρα

Ο επανακαθορισμός του πολιτικού τοπίου με ισχυρή παρουσία της Δημοκρατικής Αριστεράς θα αποτελέσει τον καταλύτη για μετατόπιση του άξονα της πολιτικής ζωής σε προοδευτική κατεύθυνση και θα δώσει τη δυνατότητα για νέες συμμαχίες.

Όσο περισσότερο δυνατή βγει από τις εκλογές η Δημοκρατική Αριστερά, τόσο περισσότερο αναγκασμένα θα είναι τα άλλα κόμματα να τοποθετηθούν επί της συγκεκριμένης διεξόδου που προτείνει.

Σήμερα πολλές δυνάμεις τοποθετούνται εντός των δύο πόλων, δηλαδή της εφαρμογής του μνημονίου και της κάθετης απόρριψη του. Με τις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς, έως σήμερα, δεν υπάρχει συναντίληψη για κομβικά ζητήματα, με πρώτο και κύριο αυτό της συμμετοχής της χώρας στην Ε.Ε. και στο ευρώ. Αυτή η διαφορά πολιτικής είναι πραγματική και αν, οποιαδήποτε προσπάθεια ενότητας της Αριστεράς δεν την συνυπολογίζει, έχει απλώς δημαγωγικό χαρακτήρα. Αν στη συνέχεια δυνάμεις της Αριστεράς υπερβούν την πρόταξη των ιδεολογικών προτεραιοτήτων και αναζητήσουν δρόμο παρέμβασης στο έδαφος των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών με δεδομένη την επιδίωξη παραμονής της χώρας εντός του ευρώ, τότε εξ αντικειμένου θα αρθούν βασικά εμπόδια για την προγραμματική σύγκλιση. Ειδικά για τις δυνάμεις του σοσιαλδημοκρατικού χώρου έχει εξαντληθεί πολιτικά η γραμμή της εφαρμογής των πολιτικών του μνημονίου στο όνομα της «εθνικής αποστολής» και της παραμονής στο ευρώ που εφαρμόζει το ΠΑΣΟΚ. Καμιά διαφορά δεν μπορεί να έχει αυτή η πολιτική στάση με την συντηρητική πολιτική. Γι αυτό η ενίσχυση της Δημοκρατικής Αριστεράς, αποτελεί προϋπόθεση για να συντελεστεί μετακίνηση συνολικά του προοδευτικού χώρου στον άξονα των νέων πολιτικών δημιουργικής υπέρβασης των περιορισμών του μνημονίου.

Επειδή οι πολιτικές εξελίξεις έχουν δυναμικό χαρακτήρα, η ενισχυμένη Δημοκρατική Αριστερά θα είναι ικανή να διαδραματίσει καταλυτικό ρόλο τόσο στη συγκυρία όσο και στην ανάπτυξη μιας στρατηγική μακράς πνοής, με κυρίαρχη τη δυναμική λύσεων σε δημοκρατική και προοδευτική κατεύθυνση.

Με τη Δημοκρατική Αριστερά πρέπει να συμπορευτούν ευρύτερες αριστερές, δημοκρατικές, προοδευτικές δυνάμεις, που ενδιαφέρονται για την ανασυγκρότηση του δημοκρατικού σοσιαλιστικού χώρου και την προώθηση προοδευτικών λύσεων στη χώρα.

Η εκλογική και πολιτική υποστήριξη που θα δοθεί από το λαό στη Δημοκρατική Αριστερά θα αποτελέσει το μέσο για τη διεκδίκηση υλοποίησης της πολιτικής της πρότασης. Αυτή η είναι η βάση της παρέμβασής της σε όλους τους τομείς και με όλους τους δυνατικούς ρόλους. Είναι η πολιτική βάση της παρέμβασης στην καθημερινή πολιτική διαπάλη και αποτελεί τον προγραμματικό πυρήνα είτε για την άσκηση κυβερνητικής εξουσίας είτε για την άσκηση προγραμματικής αντιπολίτευσης.

Είναι επίσης το πολιτικό πλαίσιο, παρουσίας στα κινήματα και τις κοινωνικές οργανώσεις. Με αυτό θα επιδιώξει προγραμματικές συγκλίσεις και θα κρίνει το ενδεχόμενο συμμετοχής της σε κυβερνήσεις συνεργασίας.

δ) Η κυβερνητική λύση σε προοδευτική κατεύθυνση στη βάση κοινού προγράμματος

Η Δημοκρατική Αριστερά είναι δύναμη ευθύνης και ανατροπής. Απορρίπτει τους μονόδρομους αλλά αναγνωρίζει την ανάγκη μεταρρυθμίσεων. Διεκδικεί για τη χώρα άλλες λύσεις, ρεαλιστικές, κοινωνικά δίκαιες και βιώσιμες. Θέλει να αλλάξει τη ζωή προς το καλύτερο σήμερα. Επιδιώκει να συμμαχήσει με ό,τι καλύτερο διαθέτει η ελληνική κοινωνία για να αλλάξουν οι πολιτικές και το μοντέλο διαχείρισης της χώρας και όχι για να συμμετέχει σε μια νέα νομή της εξουσίας.

Με αυτή την προβληματική, δεν μπορεί να είναι αποδεκτή λύση για εμάς:

- ✓ Κυβέρνηση ΝΔ- ΠΑΣΟΚ, αφού ένα τέτοιο σχήμα θα εφαρμόσει πιστά την ίδια αδιέξοδη πολιτική και θα οδηγήσει στην κοινωνική αποδόμηση.
- ✓ Κυβέρνηση αριστεράς με μαξιμαλιστικές ανέφικτες προγραμματικές θέσεις, που θα οδηγήσουν σε πολιτικό αδιέξοδο τη χώρα και σε στρατηγική ήττα την Αριστερά.
- ✓ Κυβέρνηση τεχνοκρατών, διότι θα υλοποιήσουν μια διαχείριση επί των δεικτών με συντηρητικό περιεχόμενο για τη χώρα.

Πιστεύουμε ότι αυτό που χρειάζεται η χώρα είναι μια προοδευτική κυβέρνηση, ικανή να φέρει σε πέρας μια αξιόπιστη, τεκμηριωμένη και μαχητική διαπραγμάτευση και να προωθήσει ένα κοινό πρόγραμμα ανασυγκρότησης της χώρας με κοινωνική προστασία, δίκαιη κατανομή των βαρών και αναπτυξιακή κατεύθυνση.

Προγραμματικές συμφωνίες, φερέγγυες πολιτικές, αξιόπιστα πρόσωπα.

Η ΔΗΜΑΡ είναι έτοιμη να αξιοποιήσει τη δύναμη που θα τις δώσει ο λαός για παρέμβαση στις μετεκλογικές διαδικασίες είτε από θέσεις προγραμματικής αντιπολίτευσης είτε από θέσεις συμμετοχής σε κυβερνήσεις συνεργασίας. Αποδέχεται την πρόκληση για μια κυβερνώσα αριστερά. Είναι ανοικτή σε συνεργασίες με την προϋπόθεση ότι θα υπηρετούν την αλλαγή των πολιτικών και όχι ευκαιριακές συμπράξεις για τη νομή της εξουσίας ή τη συνέχιση με άλλο τρόπο των ίδιων πολιτικών.

Οι προϋποθέσεις που θέτουμε είναι:

- ✓ Σύμπτωση σε προοδευτικό πρόγραμμα
- ✓ Φερέγγυες πολιτικές και αξιόπιστα πρόσωπα για την εφαρμογή του

Την πρόταση μας αυτή την προτείνουμε σε όλες τις δυνάμεις του προοδευτικού χώρου και την στηρίζουμε σε μια πολύ συγκεκριμένη πολιτική και προγραμματική βάση :

- ✓ Συμμετοχή στην Ευρωζώνη και το ευρώ.
- ✓ Παράλληλη δέσμευση για σταδιακή απαγκίστρωση από τις επαχθείς για τους εργαζόμενους και τους πολίτες ρυθμίσεις του μνημονίου, με αναθεώρηση του στη βάση των τροποποιήσεων και του προγραμματικού πλαισίου άμεσων παρεμβάσεων που προτείνουμε.

Εμμονή στην συνέχιση της ίδιας πολιτικής με την παθητική αποδοχή του μνημονίου δεν αφήνει περιθώριο συνεργασίας. Το ίδιο μια αντιμνημονιακή ρητορική που ουσιαστικά προτείνει άμεση χρεοκοπία και επιστροφή στη δραχμή ενώ ανοίγει παράλληλα τον ολισθηρό δρόμο για συμπτώσεις ανάμεσα σε ετερόκλητα ακραία πολιτικά και ιδεολογικά ρεύματα.

Η πρόταση μας προϋποθέτει σοβαρές μετατοπίσεις προγραμματικού χαρακτήρα από τις δυνάμεις στις οποίες απευθύνεται και αυτό θα διευκολυνθεί από την αλλαγή των συσχετισμών. Η ενίσχυση της ΔΗΜΑΡ δεν αποτελεί στενό εγωιστικό κομματικό στόχο αλλά ανοίγει τον δρόμο για στέρεες και βιώσιμες συνεργασίες σε προοδευτική κατεύθυνση.

Επίλογος

Η Δημοκρατική Αριστερά πιστεύει πως υπάρχει επιλογή για μια άλλη Ελλάδα. Η χώρα έχει τις αντικειμενικές δυνατότητες όχι μόνο να αποφύγει την κατάρρευση, αλλά να κερδίσει μια θέση ανάμεσα στις πιο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου.

Δεν μας αρμόζει μια κοινωνία διαλυμένη. Δεν μας αρμόζει μια νέα γενιά χωρίς όνειρα. Δεν μας αρμόζει ένας λαός χωρίς αισιοδοξία.

Γνωρίζουμε τα λάθη, γνωρίζουμε τους υπεύθυνους της σημερινής κατάστασης, γνωρίζουμε τις ανάγκες της συγκυρίας. Με πρόταση και πρόγραμμα διεκδικούμε την ριζική ανατροπή και την αλλαγή πορείας της χώρας. Χρέος μας ο διαρκής αγώνας. Στόχος μας η νίκη.

Είμαστε έτοιμοι με πρόγραμμα και απαντήσεις

Η Ελλάδα στην Ευρώπη με την κοινωνία όρθια

